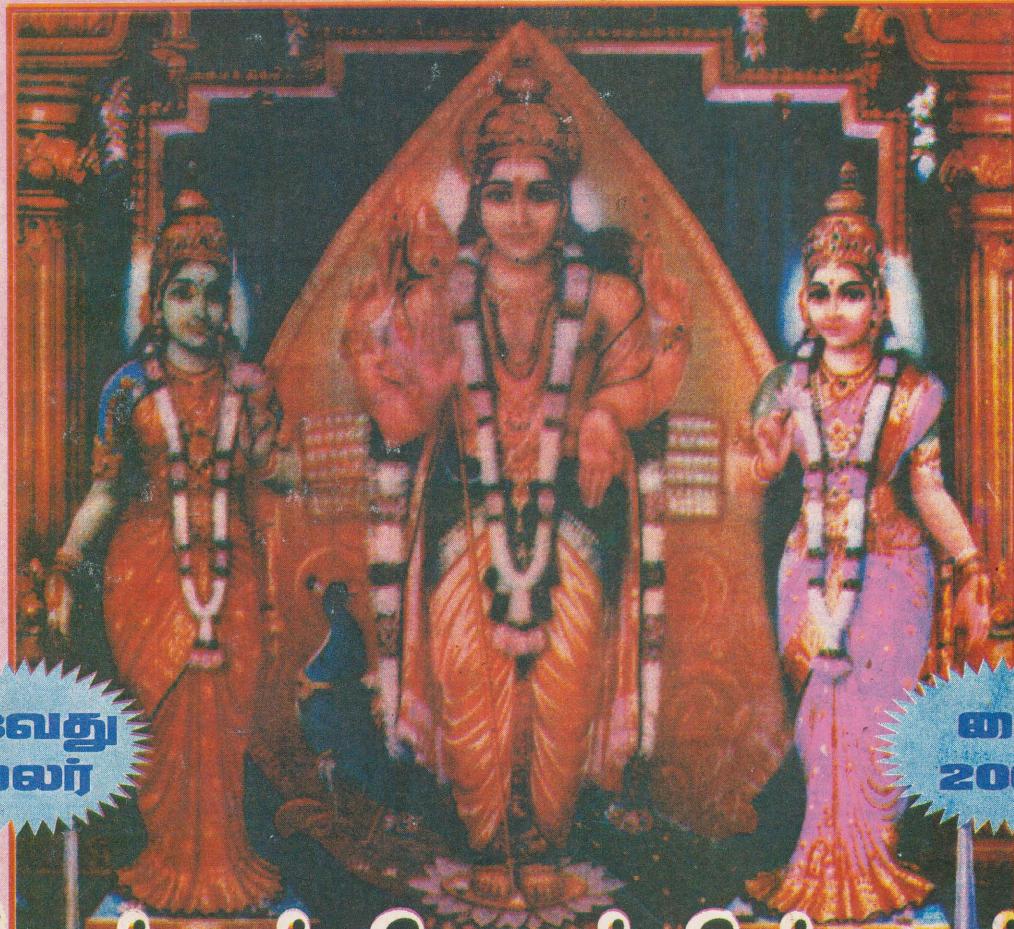

உ
சிவமயம்

அருள் இடம்

18வது
மலர்

ஈது
2004

“தெப்புச்சுத்திருநாள் சிறப்பு மலர்”

வெள்ளீடு:
ஸ்ரீ துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை,
இலங்கை.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா – 2004

அறக்கொடை விழாவில் பிரதமவிஞ்ஞாக்கக் கலந்துகொண்ட யாழ் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலந்தி.பி.சிவலிங்கராசா உரையாற்றும் காட்சி.

அறக்கொடை விழாவில் அன்னை உரையாற்றுகிறார். அருகில் யாழ். தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி ப்டாதிபதி கலந்தி தி.கமலநாதன் காணப்படுகிறார்.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா – 2004 அவஸ்திரேம்யா சுழுத்தமிழ் கழகத்தலைவர் திரு.வெ.சு.நாலிங்கம் உரையாற்றுகிறார்.

அறக்கொடை விழாவில் அறிவோளி காட்டிய சான்டோர் என்ற அன்னை எழுதிய நூலை முதற்கூர் சிற்பி சரவப்பவன் வெளியிட்டு உரையாற்றும் காட்சி.

கிளிநூச் சியில் நடைபெற்ற சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழாவில் அன்னை உரையாற்றுகிறார். அருகில் கிளிநூச் சி மகாதேவா ஆச்.சிரமகணேக கவாமிகள், கிளிநூச் சி அரச அதிபர் திரு.இராசநாயகம் ஆகபோர் காணப்படுகின்றார்கள்.

அருள் டினி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

திரு. தூறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

சௌகந்திர கா. சிவபாலன் அவர்கள்

2003 சூபானு வருடம் தெ மாதம்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

மலர் 18

உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவோம்

சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோள் உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்து இன்பற்றுவாழ்தல் ஆகும். ‘அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிகிலார்’ என்பது திருமூல சுவாமிகளின் திருவாக்கு. இன்று சைவ சமயத்தவர்கள் சைவத்தின் உட்பொருளை உணராது வாழ முனைவது அவரவர் செய்த பாவமே. சிவபூமியாகிய எம் ஈழத் திருநாட்டில் பசுவதைக் கொடுரம் பற்றிய கருத்துக்கள் இன்று பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன. ‘பசுவைக் கொல்லாதீர் பசுவைக் கொன்று உண்ணாதீர்’ என்ற சுலோகங்கள் சமீப காலமாக உரக்க ஒலிக்கத் தொடங்கி இருக்கின்றன. இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு விடயம். எனினும் பசுவைக் கொல்லாதீர் என்றால் ஏருதைக் கொல்லலாமா? என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். பசு கடவுளின் வடிவம் என்றால் ஏனைய மிருகங்கள் பறவைகளில் கடவுள் இல்லையா? என்று கேட்கும் சிந்தையாளர்களுக்கு, என்ன பதில் கூறமுடியும்? ஆடும் மனிதருக்கு உதவும் ஜந்தறிவு உடைய மிருகம். ‘பசுவைக் கொல்லாதீர்’ என்று பிரசாரம் செய்வோர், ஆட்டைக் கொன்று உண்பது அறம் என்று சொல்வார்களா? எனவே, ‘பசு’ எனக்குறிக்கும் சொல், சைவ சமயத் தத்துவத்தின் பிரகாரம் ‘உயிருக்கு’ வழங்கப்பட்ட பொதுப்பெயர், என்பதனை உணர்த்த வேண்டியது சைவ மக்களின் கடமையாகும்.

வள்ளுவப்பெருந்தகை புலால் உண்பதை முற்றாக வெறுத்தார். தன் ஊன் பெருக்கத்துக்காக பிற்க ஊன் உண்பது, எவ்வகையில் தர்மமாகும்? என அப் பெருந்தகை வேதனைப்பட்டார்.

“கொல்லான் புலாலைக் மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வழிரும் தொழும்”

(26, புலால் மறுத்தல்; 10; 260; திருக்குறள்: திருவள்ளுவர்)

என்ற குறளின் உயிர்க் கருத்தை, உலகம் என்று தான் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறது. எனவே சைவத்தின் பெயரால் உயிர்களைக் கொல்லல் பாவம் என்ற உண்ணத் கருத்தினை மக்களிடையே உரைக்க வேண்டியது ஆத்மீக வாதிகளின் அடிப்படைக் கடமையாகும்.

நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் ஆடு, கோழி, மாடு கொன்று உண்பதனைக் கொடுரம் என்று கண்டித்தார். வேள்விகள் செய்த கோவில்கள் தோறும் சென்று ஆன்ம தத்துவத்தை எடுத்து உரைத்து அடியார்களின் பாவ வினைகள் தொடராமல் பாதுகாத்தார். உயிர்களைக் கொன்று உண்ணுதல் பாவங்களைச் சம்பாதிப்பதோடு, மனித இயல்புகளிடையே கொடுர எண்ணங்களையும், அவர்கள் வாழ்வில் கொடிய நோய்களையும் அனுபவிக்க ஏதுவாகிறது என மெய்ஞானிகள் அன்று கூறினர். இதை இன்று விஞ்ஞானிகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இன்று மேலைத் தேய நாடுகளான அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, அவஸ்ரேலியா, கனடா போன்ற நாடுகளில் ஆண்டு தோறும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள், தாவர போசனர்களாக அதாவது தாய தாவர வகை உணவு உண்பவர்களாக (Pure vegetarians) மாறி வருகின்றனர். எனவே சைவ சமயத்தவர்கள் புலால் மறுத்தலுக்கான ஆன்ம தத்துவக் கருத்துக்களைப் பரப்புதல் வேண்டும். எல்லா உயிர்களிடத்தேயும் இறைவன் இருக்கின்ற உண்மையினைத் தெளிவு படுத்தல் வேண்டும். சைவத்திருக்கோயில்களில் எல்லா உயிர்களும் இறைவனோடு ஒன்றியவை என்ற பொருளிலேயே மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன என அத்தனையையும் இறைவனின் வாகனங்களாகப் பூசித்து வருகிறார்கள். பசு தாயாக மகா இலட்சமியாகப் போற்றப்படுகின்ற மிருகம் எனினும், எவ்வுயிரிலும் இறைவன் நீக்கமற நிறைந்துள்ளான் என்பது வெளிப்பட்டது. தவ முனிவர் யோகசுவாமி அவர்களிடம் வந்தார் ஒருவர். அவர் தன் வீட்டில் தான் வளர்த்த நாய்க்குட்டிகளில் ஆண் நாய்க் குட்டியை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, பெண் நாய்க் குட்டிகளைத் தன் வீட்டில் இருந்து அப்புறப் படுத்திய அந்த நபரைக் கண்டு, மிக மிக வேதனைப்பட்ட யோக சுவாமிகள் சைவ மக்களுக்குச் சொன்ன எச்சரிக்கை கடவுளைக் கோயிலில் மட்டும் காணாதே, எங்கும் எதிலும் கடவுளைக் கண்டுவிடு. சுவாமிகளின் கூற்று மிக ஆழமான கருத்தினைக் கொண்டது. எனவே பசுவதையை மட்டும் சொல்லிப் பயனில்லை. ‘எவ்வுயிரையும் கொன்று உண்ணாதோ’ என எம்மவருக்கு எடுத்து உரைக்க முனைவீ. இருக்க சிந்ததையையும் கருணை உள்ளத்தையும் எம்மக்களிடையே பரப்புவதற்கு அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி சுவாமி ஞானப்பிரகாச முனிவர் பசுக்கொலைக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் சென்ற வரலாற்றை, எம் மன்னில் இளைய தலை முறைக்கு உணர்த்துவேண்டியது இன்றைய கடமையாகும்.

- இடுசிரியர்

“அருள் ஒளி” வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வெண்டுகோள்

“அருள் ஒளி” மாதம் தோறும் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கிறது. இம்மலருக்கு பொருத்தமான தரமான, ஆக்கங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய முகவரி

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”

திருமகள் அழுத்தகம்,
கன்னாகம்.

ஈதுப்புசுத் திருநாள்

கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தாங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

ஈசுவத் தமிழ் மக்களின் இனிய திருநாட்களில் தைப்புசும் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றது. இந்து மக்கள் தமது இல்லங்கள், ஆலயங்கள், தோறும் இப்புசுநாளில் புனிதம் பேணுவார். ‘தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்’ என்பது எனது நம்பிக்கை. ஏனெனில் தை மாதம் உழவுருக்குரிய மாதம். இந்த உழவரின் உழைப்பு பலன்பெறும் மாதம் என்றும் கூறுவார். உழதவன் உண்டு களிப்புறும் மாதமாக அவனின் நெல்மணிகள் பூத்துக் குலுங்கிக் காய்த்துப் பழுத்து பதர் நீக்கி பக்குவப்படுத்தி வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து விழா எடுக்கும் நாளாகவும் இத்தைப்புசு நாள் விளங்குகிறது. பன்னிரு இராசிகளில் கர்க்கடக் இராசியில் அங்கம் வகிக்கும் இப்புசு நட்சத்திரம் புராண இதிகாசங்களில் போற்றப்படுவதையும் நாம் காணலாம்.

இந்துக்கள் தைப்புசுநாளில் புதிர் எடுத்தல், புதிர் உண்ணல் என்ற நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவார். பழையன் கழிதலும் புதியன் புகுத்தலும் ஆகிய நிகழ்வுகள் நடைபெறும் நாளாகவும் இப்புசு நாள் விளங்குகின்றது. உழவனின் வியார்வைத் துளிகள் நெல்மணிகளாக வெளிக்கொண்டது அவன் வெற்றிக் களிப்புடன் வீட்டிற்கு ஒரு பிடி கதிரை அறுத்து வந்து சுவாமிக்குப் படைத்து விழா எடுப்பதும் இந்நாளிலேயாகும். அந்த நெல்லைக் கொண்டு அமுத படைத்து ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தித்து இன்புறும் நாளாகவும் இத்தைப்புசுநாள் விளங்குகிறது. கிழக்கு மாகாணத்திலும் பலகிராமங்களிலும் புதிது உண்ணல் என்று இத்தினம் அமைக்கப்படுகின்றது. சம்பந்தர் போன்ற நால்வர் பெருமக்களால் பாடப்பட்ட புனித நாள் இத்தைப்புசுநாள். ‘தைப்புசும் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்’ என்று திருநூனசம்பந்தர் பாடுவதிலிருந்து இத்தினத்தின் பெருமையை உயர்ந்து கொள்ளலாம்.

மகரமாசமாகிய தைமாதம் தமிழர்களுக்கு விசேட மாதமாக அமைவது போல் சிங்கள மக்களுக்கும் புனிதமாதமாகத் திகழ்கின்றது. புதுப்பகவான் ஞானோதயம் பெற்று விளங்கியமையும் இந்நாளிலேயாகும். ஞானிகளின் கர்வத்தை அடியோடு அடக்கி ஞானம் கொடுத்ததும் இப்புசுநாளிலே ஆகும். தில்லை மூவாயிருவருக்கும் இரணியவர்மனுக்கும் தில்லையில் நடராசப் பெருமான் தரிசனம் கொடுத்ததும் தைப்புசுத் திருநாளிலாகும்.

தைப்புசுமானது வியாழக்கிழமையும் சித்தயோகமும் பூரணையும் கூடிவரப் பெற்றால் அதை விடப் பொன்னாள் இல்லையென்றே கூறலாம். ஈசுவமக்கள் தாம் வாழும் இடமெங்கும் இப்புசுநாளைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுவார்.

மகாவிஷ்ணு மோகினியாகவும் சிவபிரான் பிச்சாடனர் கோலமாகவும் தாருகாவனத்தின்கண் சென்று அங்குள்ள முனிவர்களின் கர்வத்தை அடக்க எடுத்த கூத்தை விஷ்ணு மூர்த்தி ஆதிசேடனுக்கு உரைத்தார். இதனைக் கேட்ட ஆதிசேட மூர்த்தி தானும் அக்காத்தைக் காணவிரும்பி கயிலைக்குச் சென்று தவம் அனுஷ்டத்தார். இதே கூத்தைக் காண விரும்பிய வியாக்கிரபாதமுனிவரும் சிதம்பரத்தில் தவமிருந்தார். சிவபெருமான் ஆதிசேடன் முன்தோன்றி ‘அப்பேன் தில்லைக்கு வருவாயானால் நம்திருக்கூத்தை உணக்கும் வியாக்கிரபாத முனிவருக்கும் ஆடிக்காட்டுவோம்’ என்றுரைத்தார். இப்படியாக இருவருக்கும் நடனமாடக் காட்டிய சிறப்பு வாய்ந்த நன்னாளே இத்தைப்புசுத் திருநாள். இதனாலேயே சிவனின் நடனக் கோலத்தை உணர்த்தவே ஆலயங்களில் பிச்சாடனர் உற்சவம் நடைபெறுகிறது. சிவனின் இத்திருத் தாண்டவத்தால் வையகமே நடுங்கிற்று. இவ்வுலகம் முழுவதும் இந்நடனத்தால் அய்ந்துள்ளமையை உணர்ந்து நடனத்தை நிறுத்த யாவரும் துதிசெய்து வணக்கி நின்றனர்.

இப்புனித தினத்தில் இந்துக்களாகிய நாம் ஆலயங்கள் தோறும் வீடுகள் தோறும் புனிதம் பேணி நடப்போமாக. தீபங்களை ஏற்றி உழவர் திருநாளாகவும் திருத்தாண்டவ நாளாகவும் சிவனை நினைத்து அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து போற்றுவோமாக. நாம் செய்த பாவ வினைகளை அகற்றி நல்வினை செய்து கொள்ள வழிசெய்தப்போமாக.

பக்தி செலுத்துவோம்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் வெள்கள்

பக்தி, பக்தி என்கிறார்களே, பக்தி என்றால் என்ன; பக்தியை எவ்வாறு செய்வது, என்னும் வினாக்கள் சிலர் மனங்களில் எழுக்கடிடும்.

இறைவன் மீது கொள்கின்ற அன்புப் பெருக்கம், பற்று, பிரியம் தான் பக்தி. அன்பும் பற்றுதலும் இறைவன் மீது எந்நேரமும் இடையறாது இருத்தல் வேண்டும். இறைவன் திருநாமங்களின் நினைவிலேயே வாழுதல் வேண்டும். இறைவனின் திருவருட் செயல்களின் சிந்தனையிலேயே மூழ்கியிருத்தல் அவசியமாகும். இறைவனில் அசையாத நம்பிக்கைகொண்டு அவளிடம் எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் ஒப்படைத்துவிட்டு இருக்கும் போது, சகல சேமநலங்களையும், சுக துக்கங்களையும் இறைவனே பார்த்துக் கொள்வான். இவ்வாறு இறைவனிடம் கொண்ட பக்தியினால், நடந்து கொள்வது பரிபூரண சரணாகதியாகும். எல்லாம் அவன் செயல் என உணர்தல் பக்திக்கு வித்தாகும்.

மூலமும் முதலுமாக விளங்கும் இறைவன், சக்தியையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளான். “பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை” என்று தமிழ் வேதம் சொல்வதற்கிணங்க, ஏனையவற்றில் பற்று வைக்காது எவ்வித பற்றுக்களுமற்ற இறைவன் மீது மாத்திரம் எல்லா நேரங்களிலும் பற்றுக் கொண்டிருப்பதான திவ்விய நிலையே பக்தி எனப்படுகிறது. பக்தி, அன்பு என்னும் பிரேமையை வளர்க்கும். பிரேமையின் விளைவே பக்தியாகும்.

சிலர் முற்பிறவிகளில் செய்த புண்ணியங்கள், நற்கருமங்கள், நற் செயல்களின் பலனாக, வேறெந்த உந்துதலுமின்றி இயல்பாகவே இறைவனில் பற்றும் பக்தியும் உள்ளவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இந்த வகையில் பக்தி பூண்டுள்ளவர்கள் தாம் செய்யும் அனைத்துக் காரியங்களும் இறைவனின் திருவருளினால் நிகழ்கின்றன எனக் கருதுவார்கள். இறைவனை விசாரித்து, இறைவனுடன் இணைந்து செய்யப்படும் கருமங்கள் யாவும் நல்லனவாயே அமையும்.

ஆன்மீக நூல்களைக்கற்று, பெரியோர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களின் அருளாசியுடன் பக்தி மார்க்கத்தில் நின்று சாதனை செய்பவர்கள் இன்னொரு சாரார். அவர்கள் அறும், பொருள், இனபம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களை அனுசரித்து, இறைவனுடைய அன்பின் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்கின்றனர்.

இத்தகையவர்கள் பொருளை, அறத்தின் அடிப்படையில் சம்பாதித்து, அறத்தின் அடிப்படையில் அப்பொருளை பிறருக்கு உதவவீர். தமக்கென எதையும் வேண்டாதவர். இறைவன் மீதுள்ள பக்தியே இவற்றிற்குக் காரணம்.

பக்தியில் சஹஜ பக்தி, விஷேச பக்தி என இரண்டு வகைகளை இனங்காண்கின்றனர். இறைவனை மனம், மொழி, மெய்யினால் வழிபடுதல்; பஜனை, நாமஸ்மரனை, விரதம், தல யாத்திரை என்பவற்றில் பக்திபூர்வமாக ஈடுபடுதல் என்பன சஹஜ பக்தியில் அடங்கும்.

அன்பு, இருக்கம், கருணை, சாந்தி, நல்லொழுக்கங்கள், உணர்ச்சி வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆன்ம விசாரணை என்பவற்றில் ஈடுபடல் விஷேச பக்தியாகும். உண்மையில் இவ்விரண்டும் ஒருவனில் இணைய வேண்டியது அவசியம்.

பக்தி, கடமை, கட்டுப்பாடு ஆகியன இணையவேண்டும்: ஆலயத்தில் ஆண்டவனைத் தரிசிக்கும் போது மட்டும், பக்தி செலுத்துவோரைக் காண்கின்றோம். அது மாத்திரம் போதாது. இது எப்படியென்றால், கோவிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் முடியும் வரை புலால் உணவை உண்ணாமல் இருந்து விட்டு, பின் வீடு சென்றதும் புலால் உணவை உண்பதைப் போன்றது.

பக்தி என்பது, உண்மையில் ஒரு முழு நேரச் சாதனை. நாம் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரையும், இறைவனின் உருவமாக எண்ணி ஒவ்வொருவருள்ளும் இறைவனைக்கண்டு பக்தி செலுத்த வேண்டும். அப்படியானால் எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மகேஸ்வரன் சேவை, மக்கள் சேவையாகவும்; மகேஸ்வரனுக்குச் செலுத்தும் பக்தி மக்களுக்குச் செலுத்தும் பக்தியாகவும் மலர் வேண்டும். அப்போது தான் முழுமையான ஈசு பக்தி பரிணமிக்கும். பக்தியானது மக்களிடையே எவ்வித வேற்றுமைகளையும், உயர்வு தாழ்வுகளையும் அனுமதிப்பதில்லை. உண்மையான ஈசு பக்தியுள்ளவர்கள், மக்களிடையே சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம், என்பவற்றைப் பேணத் தவறமாட்டார்கள். ஒன்றே குலம் - அது மனித குலம்; ஒன்றே சமயம் - அது அன்புச் சமயம்; ஒருவனே தேவன் என்னும் உண்மையை ஓம்புவார்களாக அமைவர்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகவிமலாம்”.

பொங்கலாம்

தைத் திருநாள் பொங்கலாம்
தைரியம் தரும் பொங்கலாம்
கோலம் போட்டுப் பொங்கலாம்
கோலா கலமான பொங்கலாம்

புதிய பானையில் பொங்கலாம்
புலவர் போற்றும் பொங்கலாம்
வையகம் சிறுக்கப் பொங்கலாம்
வையகம் மகிழ் பொங்கலாம்

ஆக்கம்: கீருஸ்னசாமி கல்கிராஜ்

யா/மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி

சிவராத்துரியன் மலர்கள்

சிவனுக்கு உகந்தவையாகக் கொள்ளப்படும் விரதங்களுள் சிவராத்திரி விரதம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இச் சிவராத்திரி விரத தினத்தில் இரவுப்பொழுது முழுவதும் நான்கு யாமங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு யாமத்திற்கும் வெவ்வேறு விதமான அபிஷேகம் - அலங்காரம் - பூஜைகள் என்பன நிகழ்த்தப்பெறுவது, முத்தியைத் தரவல்லது, என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அம்முறைகட்டு அமைய நான்கு யாமங்களிலும் செய்யும் அலங்கார அர்ச்சனைத் தேவைகட்டு வெவ்வேறு வகை மலர்களுங்கூடப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டுள்ளது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

ஏனெனில் நான்கு யாமப் பூஜைகட்டும் சகல வகை மலர்களுமே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டாலும், பின்வரும் மலர்கள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டுமென முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது.

முதலாம் யாமம் - மாலை 6-00 இரவு 9-00 உரிய மலர்கள் - அல்லி, தாமரை இரண்டாம் யாமம் - இரவு 9-00 அர்த்தயாமம் 12-00 உரிய மலர்கள் - தாமரை மூன்றாம் யாமம் - அர்த்தயாமம் 12-00 அதிகாலை 3-00 உரிய மலர்கள் - சண்பகம், மல்லிகை நான்காம் யாமம் - அதிகாலை 3-00 காலை 6-00 உரிய மலர்கள் - நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பலம்

ஸ். கத்ரமலைநாதன், பண்ணாகம்.

குரிய வழிபாடு

தைப்பொங்கல் திருவிழா தினத்தன்று இராஜகிரகம் என்று அழைக்கப்படும் குரியனை வழிபடுவது சிறப்பானதாகும். குரிய வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது, வேத காலத்திற்கு முன்பே மக்கள் குரியனைக் கடவுளாக வழிபட்டனர்.

வான் மண்டலத்தை நம் முன்னோர் ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து வைத்தது நம்மைப் பிரமிக்கச் செய்கிறது. குரியன் மற்றும் கிரகங்கள் ஜோதிட்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. குரிய ஓட்டத்தை வைத்துத்தான் நமது பஞ்சாங்க நூல்கள் கணிக்கப்படுகின்றன.

குரியன் ஏழுகுதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தில் வருவது போல் சிறப் புதைப்பு உள்ளது.

குரியனுக்கு கல் - மாணிக்கம், தானியம் - கோதுமை, நைவேத்தியம் - சக்கரைப் பொங்கல், துணி - சிவப்பு, மலர் - செந்தாமரை, அதிகேவதை - சிவன் ஆகும்.

குரியனுக்கு ஒரு இராசிக்கு ஒரு மாதம் என்ற கணக்கில் 12 இராசிக்கு 12 மாதம் மாறுவது ஓர் ஆண்டாகக் கணக்கிடப்பட்டது. குரியனைச் சுற்றித்தான் அனைத்துக் கோள்களும் சுழல்கின்றன என்பதை முன்னோர்கள் அறிந்துள்ளனர்.

வேதஸ்காரம் உபநிடதங்களும் குரிய வழிபாட்டை வானளாவப் புகழ்ந்துள்ளன. யோக நூல்கள் குரிய நமஸ்காரத்தினை அதிகாலையில் செய்யவேண்டும் என வற்புறுத்துகின்றன.

தை மாதம் முதல் நாள் தைப்பொங்கல் அன்று மங்கலப் பொருட்களான பால், மஞ்சள், புது அரிசி, வெல்லம், ஆகியவை வைத்துப் புதுப்பானையில் பொங்கலிட்டு குரியனுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள்.

தொகுப்பு: செல்வி கிருஸ்னசாமி ஜமுனாதேவி, யாழ். மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி

“நந்தாத் தேனி”

வித்துவான் திருமதி வசந்தா வைக்தியநாதன் அவர்கள்

“தொல்லை யிரும் பிறவிச் சூழுங் தலைநீக்கி
அல்லவறுக் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுர் எங்கோன்
திருவா சகலென்னுந் தேன்”

பிறவா நெறியருஞம் பெற்றியனாம் சிவபெருமானை நமது சமய குரவர்கள் நால்வரும் வெவ்வேறு முறையில் அணுகினர். அதில் பூழியர் கோனின் வெப்பொழித்த புகலியர் கோனாகிய திருஞானசம்பந்தர் கண்ணுதற் கடவுளைத் தந்தையாகவும், தன்னைத் தனையனாகவும் கொண்டார். “மற்று நீ வண்மை பேசி வன்றோண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனே” அன்று பெருமானால் பெயர் சூட்டப்பெற்ற சுந்தரர் உடுக்கை இழந்தவன் கை போல, இடுக்கண்களையும் நட்புரிமை பூண்டு ஆண்டவனை நண்பனாக்கிக் கொண்டு, தம்பிரான் தோழனாக உலகிற்குத் தோற்றினார்.

ஐந்தெழுத்தின் வல்லமையால் கல்லையும் கப்பலாக்கி மிதந்த ஆளுடை அரசனாம் அப்பரடிக்கோ ஆண்டருஞம் ஆண்டவனை ஆண்டானாகவும், தன்னை அடிமையாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார். ஆனால் எல்லோரினும் ஒருபடி உயரே சென்று விட்டார் நமதுமணிவாசகப் பெருந்தகையார் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாது “முன்னப் பழம் பொருட்கும், முன்னைப்பழம் பொருளாய் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனாய்த் திகழ்ந்து, காலம் இறந்து நிற்கும் கருணைப் பெருங்கடலை நாயகியாகவும், தன்னை நாயகனாகவும் கொண்டு மதுரபாவத்தின் பொருஞக்கு ஓர் பொருளாய்த் திகழ்ந்தார்.

இந்த நாயகி நாயக பாவத்திலே எழுந்ததே, மணியிடை நூல் போன்று சிற்றின்பப் பொருஞம், பேரின்பப் பொருஞம் பின்னிப் பினைந்திருக்கும் திருக்கோவையர் என்ற ஒப்பற்ற பெருநூலாகும்.

“உருவாருந் தமிழ்ச்சங்க தடம் பொய்கைத் தோன்றி
உயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியை யுடைத்தாகி
மருவாரும் கிளவியிதழ் நானூறு ஒகி
மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டாக உண்ணத்
தருவாரும் புலியூரின் உலகும்யக் குளிப்போன்
தடங்கருணை யெனுமிரவித் தன் கதிரால் அலரும்
திருவாத வூராளி திருச் சீற்றம்பலவன்
திருவடித்தா மரைசாத்துந் திருவளர் தாமரை”

இத்திருக்கோவையாரேயன்றி, தேனெனப், பாலென, சில்லமிர் தாந்தென, பக்தர்கள் நாத்தழும்பேறப் பாடித்துதிக்கும் “திருவாசகமும்” ஆனாடை அடிகள் சைவப்பேருலகிற்கீந்த அருட்கொடையே. இத்திருவாசகம் ஒதுவோர், கேட்போர், உணர்வோர், அனைவருக்கும் பக்தியையும் முக்தியையும் ஒருங்கே அளிக்க வல்லது. கல்மனத்தையும் கரைவித்து அரண்டிக்கு அன்பராக்கும் பெற்றமை உடையது. இத்திருவாசகத்தின் பெருமை செப்புதற்கரியது. “வேதத்தினும் உயர்ந்தது திருவாசகமே” என்கிறார் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். திருவாசகத்தைப் பொற்கலத்திற்கும், வேதத்தை மட்கலத்திற்கும் ஒப்பிடுகின்றார் சுவாமிகள். பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை “இறைவன் உலகை அழித்து விட்டுத் தன் தனிமையைப் போக்குவதற்காகவே திருவாசகத்தின் ஒரு பிரதியை எழுதிக்கொண்டார்” என்கிறார்.

திருவாசகத்திற்கு உவமை தேஷிப் போந்த ஒருவர், திருவாசகத்தை முழுதும் துய்த்து, அதன் சுவையுற்றுக்கள் தோறும் முக்குளித்து எழுந்து எழுந்து, அதன் பாநலத்தைச் சுவைத்துச் சுவைத்துத் தேனையே உவமையாகக் கண்டார். திருவாசகத்திற்குத் தேனை உவமை கூறுவதில் ஓர் தனிச்சிறப்பு உண்டு. தேன் உடலுக்கு வலிவூட்டும், தேன் குரலின் இனிமையை மிகுவிக்கும் திருவாசகம் சேயின் குரல் போல் இனிதாக்கி, சிவமாகிய தாய்க்குக் கருணையை மிகுவிக்கும். தேனை மிகுதியாக உண்டால் பித்தம் தனிவிக்கும். திருவாசகமோ, ஆணவ கன்ம மாயா மலங்களாகிய பித்தத்தை அறவே வேற்றுக்கும். தேன் நோயைத் தீர்க்கும். திருவாசகமோ பிறவியாகிய நோயைத் தீர்க்கும். ஆதலால் திருவாசகத் தேன் அல்லலறுத்து ஆனந்தமாக்கும் தன்மையது.

இத்தேனில் தோயும் பொழுது தேனாலின் தெளிவாகக் காட்சி வழங்குகின்றான் இறைவன். ஆனாடை அடிகள் குருந்த மரத்தடியில் தன்னைக் குருவடிவாக ஆண்டு கொண்டு அஞ்சாரமுத்தை வழங்கிய வித்தகனை, “நந்தாத் தேனாக” தேனின் தெளிவாக உவமிக்கும் நயம் உணர்ந்து அனுபவித்தற்குரியது.

தமது நமச்சிவாயைப் பதிகத்தில்

“தேசனே, தேனார் அமுதே சிவபுரனே”

என்றும் ஆத்ம சுத்தியில்,

“தேனே, ஆனெயைக் கரும்பின் தேற்றை”

என்றும், திருச்சதகத்தில்

“தேனே, அமுதே, கரும்பின் தெளிவே”

என்றும்

“தேனெனப் பாலைக் கன்னலின் தெளியை”

என்றும்

“தேனே, அமுதே, சிந்தைக்கரியாய்”

என்றும் திருவம்மாலையில்,

“தேனையும், பாலையும், கன்னலையும் ஒத்தினியை” என்றும் பற்பல இடங்களில்

இறைவனைத் தேனிற்கு உவமிக்கின்றார் எல்லாவற்றிற்கும் சிகரமாக திருப்பொற்கண்ணத்தில்

“ஞானக் கரும்பின் தெளியைப் பாகை
நாடற்காஸி நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச் சுவையாயினானை
சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
கோணைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும்பேற வாழ்த்திப்
பானற் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடப் பொற்கண்ணம் கிடித்து நாமே”

என்று சுட்டுகின்றார். கரும்பின் தெளிவு வாயுள் இனிக்கும் ஆனால் ஞானக் கரும்பின் தெளிவு சித்தத்துள் இனிக்கும் காலத்தினால் கெடாத “நந்தாத் தேனை” வந்தித்து வணங்குவோம்.

“நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவீத்த நாயகனைப்
பேயேன தூள்ளப் பிழைபாறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேது மில்லாதென் செய்பணீகள் கொண்டருஞந்
தாயான ஈச்சிகே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ”

பத்னாறும் தருவாய்

அணுவுக்குள் அணுவாகி அகிலத்தை
யாண்டு அனைத்தையுமுணர்த்தி
துளையீட்டு நுளையமுடியா துவாரத்துள்
புகுந்து துலங்கீடவைக்கும் ஸ்ரீதார்க்கா
இழையத்துள் இழையமாய் உருவாகும்
கருவுக்கு உணர்வதனைத் தருபவளே
முளையத்தே யென்சீசவுக்கு முழுஉன்னத
உண்மைகளையும் உணர்த்தி
வீளையும் பயிர்லேயே பல்கலையுமருள்
புரந்து பத்னாறும் தருவாய் அன்னனயோ.

ஜெயகேமலதா

தொட்டிலடி

வள்ளுவத்தீல் ஈரம்

முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

திருவள்ளுவர்க்குப் பத்துப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. அ.:தே போலத் திருக்குறட்கும் பத்துத் திருநாமங்கள் உண்டு. அவற்றிற்கு திருவள்ளுவர் என்ற வழக்காறு நூற்பெயராயும் வரக்காணலாம். நடைமுறைப் பாவனையில் திருக்குறள் என்ற நூலின் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் என்றுதான் நூல்கள் பிரசரமாகின்றன. பத்து நூற் பெயர்களில் திருக்குறளும் ஒன்று. இலக்கிய அமைவில் குறள் வெண்பாவால் இயற்றுது இந்நால்..எனவே அப்பெயர்தான் தமிழ்ப்பாவனை. வள்ளுவர் நூலாசிரியர் குறள் நூற்கான திருப்பெயர் திரு என்பது நூலின் பெருந்தன்மையையும், வள்ளுவரின் விழுமியத்தையும் உயர்த்தப் பாவிக்கப்பட்ட சொல். கோவை பிரபந்த வகையிலொன்று பாண்டிக்கோவை, மாறன்கோவை, தஞ்சை வாணன் கோவை, ஆசாரக் கோவை. ஆனால் வாதவூர் அடிகள் தந்த கோவை திருக்கோவையார் என்றே வழங்கப்படும். முதலமைந்த திரு என்ற பதப்பிரயோகமும் ஆர் என்ற விகுதியும் அந்நூற்குரிய மேலாந்தரத்தை விளக்குவன். அவ்வாறே திருக்குறள் திருவள்ளுவம் எனவும் வழங்கப்படுவதை சுபமாணிக்கம் எழுதிய நூல்மூலம் அறிகிறோம். இந்தக் குறள் தந்த புலவனைப் பாரதி பாடிய முன்று பாவடிகள் வருமாறு.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல் திளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாஸ்கனுமே பிறந்ததிலை
பாரதியார் கவிதைகள் 22 தமிழ் 2

சேரன் தம்பி சிலம்பை இசைத்ததும்
தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை செய்ததும்

மேலது சுயசரிதை 25

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

மேலது செந்தமிழ்நாடு 7

இவ்வண்ணம் வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாட்டின் ஏற்றம் பாட வந்த புதுமைக்கவிஞர் அன்பின் பெருக்கை எழுதியபோது ஈரம் என்ற சொல்லைப் பொருட் பொருத்தமுறப் பாவித்திருக்கிறார்

**தீரத்தீலே படை வீரத்தீலே - நெஞ்சில்
ஈரத்தீலே உபகாரத்தீலே
சாரத்தீலே மிகு சாத்தீரங்கண்டு
தருவதி லேடீயர் நாடு**

மேலது பாரத நாடு 2
�ரம் என்றால் அன்பு என்று பொருள். மலரின் மென் மையும், அழகும், வாசனையும், வண்ணமும், வடிவமும், தெய்வீகமும், கவர்ச்சியும் நெஞ்சைக் கொள்ளை கொள்ளும். இதனாற்றான் பாரதியும் “நெஞ்சில் கனல் மணக்கும் பூக்கள்” எனப் போற்றினார் போலும். அன்பும் ஒரு மலர்தான். அதற்கு வடிவமே இல்லை. அதனாற்தான் அன்பே சிவம் என்றார் திருமூலர். இறைவனுக்கு வடிவம் இல்லைத்தானே. அன்பு, ஈரம், காதல், நார், வாரம், பசை, பட்சம், பிரியம், நேசம், நயம், நேயம் பெரும்பாலும் ஒத்துவரும் பாவனைச் சொற்கள் எனவாம். அவ்வைப்பிராட்டி பிறர் க்குச் செய்யும் உபகாரத்தை உரைத்துப் பார்த்துப் பாடிய பாடல் இது.

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் கல்மேல் எழுத்துப் போல் காணுமே - அல்லது ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் நீரமேல் எழுத்திற்கு நேர்.

முதுரை (வாக்குண்டாம்) 2

நல்லகுணம் உடைய ஒருவர்க்குச் செய்த உதவியானது கருங்கல்லின் மேல் செதுக்கப்பட்ட எழுத்தைப் போல நெஞ்சில் அழியாது என்றும் இருக்கும். ஆனால், நல்லவரல்லாத - அன்பில்லாத மனம் உடையவர்களுக்குச் செய்த உதவியானது நீரின் மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப் போல அப்பொழுதே அழிந்து விடும் (ஆரம் - அன்பு) கருணை இல்லாதவரைப்பார்த்து அவன் ஒரு ஈரப்பதை இல்லாதவன் என்று சொல்வது வழக்கம். அன்பு ஒரு உயரிய பண்பு இன்று மனித நேயம் வரண்டு போன மாதிரிதான். பழுவடியார் மேதகு பண்பைச் சேக்கிழார் ஈர அன்பினர் யாதும்குறைவில்லை எனப் பேசுகிறார். ஈரம் என்றாலும் அன்பு தான். கனிந்த அன்பு என்று பொருள். நாலடியாரில் ஈரம் பற்றிக் காணப்படும் பாடல் வருமாறு.

கணக்டல் தண்சேர்ப்பா கற்றிந்தார் கேண்மை நூனியில் கரும்பு திண்றற்றே - நூனிக்கித் தூரில்தின் றன்ன தகைத்தாரோ பண்பிலா ஈரயில்லர் தொடர்டு.

நாலடியார் 138 - கல்வி

ஓலியுடைய தண்ணிய கடற் கரைத் தலைவனே! படித்த அறிவாளிகளது சிநோகம் நூனியில் இருந்து தின்னும் கரும்பின் சுவையைப் போல் சிநோகம் வளர வளர இனிக்கும். பண்பும், அன்பும், இரக்கமும் இல்லாத சிறியோருடன் கொள் னும் நட்பு, நூனியை விட்டு அடிப்படித்தில் இருந்து கரும்பைத்தின்புதுபோல வரவரக் கசக்கும். நூனியிலே இருந்து கரும்புதின்ன - போகப் போக இனிக்கும். அதுபோல நல்லார் செய்யும் கேண்மை நாடோறும் நன்றாகும். கரும்பை அடியிலே இருந்து தின்னத்தின்னக் கரும்பு இனிப்புக் குறைந்து ஈற்றிலே துவர்க்கும். அ.:தே போல கெட்டவரின் நட்பு ஈற்றிலே கசந்து போம். ஈரம் - அன்பு. மனித சமுதாயத்தின்

லெளகீக் வாழ்க்கைக்கு அன்பு பெரும் முக்கியமாவது போல இறைவனை அனுக அன்பு வழியொன்றே துணை போகும் என்கிறார் திருமூலர்.

என்பே வீற்கா கிறைச்சி அறுத்தீட்டுப் பொன்போற் கனல்ற் பொரிய வழிப்பினும் அன்போ டுருகி ஒகங்குழை வார்க்கன்றி என்போம் மணியினை எய் தவிவாண்ணாதே திருமந்திரம் 272

ஞூர்வம் உடையவர் காண்பர் மிரன்தன்னை ஈரம் உடையவர் காண்பர் கிணையடி பாரம் உடையவர் காண்பர் பவந்தன்னைக் கோர நெறிகொடு தொங்கு புக்காரே.

மேலது 273

ஆர்வம் - விருப்பு, அக்கறை, ஈடுபாடு, சிரத்தை, ஈரம் - அன்பு, அரன் - சிவன், பாரம் - பொறுப்பு, முயந்சி, பணிவிடை, பவம் - பிறவி, ஆக ஈரம் தான் அன்பு எனக்கண்டோம். இனி வள்ளுவர் வாய் மொழியில் ஈரப் பெருமை பற்றிச் சிந்திப்போம். அவர் ஈரம், பசை, நார், நயம், போன்ற பதங்களைப் பாவிக்கக் காணலாம். அன்புக்குப் பிரதியாக (பதிலாக)

சமுதாயத்தோடு நாம் பழகும்போது இனிமையாக மென்மையாக (Soft) இதமாகப் பேசுவேண்டும். இன்சொல்லால் அன்றி இருநீர் வியனுலகம் வன் சொலால் என்றும் மகிழாதே என்பது ஒளவை வாக்கு. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று என்பது வள்ளுவனார் வாக்கு. ஒரு மரத்திலே காயும் கனியும் இருந்தால் பழத்தையே விரும்பிப் பறிப்பார். எனவே இன் சொல் கனியைப் போன்றது. வன்சொல் காய்க்கு ஒப்பானது எம் செயல்கள் வன் பக்கமாய்

வன்கணமாய் அமைதல் சாலாது. எனவே வஞ்சனை இல்லாத அன்பு குழந்த சொல்லையே சான்றோர்கள் பேசவர்.

இன்சொலால் ஈரம் அனைதிப் படிரில வாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்

குறள் 9

அனைதி - கலந்து, ஈரம் - அன்பு,
படிரு - வஞ்சனை செம்பொருள் கண்டார்
- அறத்தினை உணர்ந்தார்.

நாணாமை நாடாமை நாளின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்

குறள் 833

நாண வேண் டியவற்றிற்கு வெட்கப்
படாமையும், யாவர் மாட்டும் முறிந்த சொற்
செயலுடைமையும் பேண வேண்டு
வனவற்றைப் பேணாமையும் அறியாமை
உடையவரது தொழிலாகும். நார் - அன்பு,
இன்மை - இல்லாமை

நண்பாற்றார் ஆகிநயமில் செய்வார்க்கும்
பற்பாற்றார் ஆகுல் கடை

குறள் 998

நன்பு ஆற்றார் ஆகி நயம் இல
செய்வார்க்கும் - தம்மோடு நட்பினைச்
செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழு
குவார் மாட்டும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல்
கடை - தாம் பண்புடையராய் ஒழுகாமை
அன்புடையார்க்கு இமுக்காம். நயம் - ஈரம்.
நார் என்ற பதம் அன்பு என்னும் பொருள்
படவரும் இன்னோர் குற்பாவை இனி
நோக்குவோம்.

நலத்தின் கண் நாளின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின் கண் ஜயப்படும்.

நலத்தின் கண் நார் இன்மை தோன்றின் -
குலமுடையவனாய் வருகின்றவன் கண்ணே
ஈரமின்மை உளதாமாயின் அவனைக்
குலத்தின் கண் ஜயப்படும் - அவனை
அக் குலப்பிறப்பின்கண் ஜயப்படும்
உலகம்.

தாய் குழந்தைமேல் கொள்ளும்
பாசம், பிள்ளை அம்மாவிடம் வைக்கும்
அன்பு, காதலன் காதலியிற் பாரிக்கும்
பட்சம், கணவன் மனைவிமேற் கொள்ளும்
பிரியம், மன்னன் குடிமக்கள் பேரிற் காட்டும்
அன்பு, இணைபிரியா நன் பரிடம்
உண்டாகும் பசை பாசம், ஆசிரியர்
மாணவர்களிற் கொள்ளும் நயம், குரு சீடன்
இடையேற்படும் நார், என்று கண்ணோடின்,
எல்லாம் அன்பின் வழியது தான் எனினும்
மீராவின், ஆண்டாளின், கண்ணப்பனின்
அன்பு வித்தியாசமானது. அன்பின் வழிதான்
அருள் பிறக்கும். எனவே இறையன்பு
இடைவிடாத அன்பு - தேந்தாரைபோல
எனவே நாம் அன்பினால் இறை மயமாகிப்
பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு காண்போமாக.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும்
மலை இறைவன். எவராலும் துணிக்க
முடியாத அன்புக்கயிறே ஆன்மாவையும்
ஆண்டவைனையும் பினைப்பன எனவே
அன்பே நமது வழி - அருளே நமது வழி.

திருவாதவூரடிகள் புராணம் - ஒரு சிந்தனை

சீவ. சண்முகவடிவேல், அவர்கள்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

ஆண்டுகள் தோறும் மார்கழி மாதத் திருவாதிரை நாளுக்கு முன் ஈரைந்து தினங்கள் திருவாதவூரடிகள் புராண படனம் நிகழும். திருக்கோவில்களிலும் திருமடங்களிலும் சைவசார இல்லங்களிலும் திருவாதவூரடிகள் புராண படனம் இடம்பெறும்.

திருவெம்பாவைத் திருவிழாவைத் தொடர்ந்து புராண படனம் மேற்கொள்ளப்படும்.

புராணத்தில் போற்றப்படும், சருக்கரை அமுதுப் பூசை, பட்டுப் பூசை, பிட்டுப் பூசை, போன்ற நிகழ்வுகள் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவன.

திருவாதவூரடிகள் புராணப் பாடல்கள் அத்தனையும் தேன் ஊருணி போலப் படிக்கப் படிக்க மேன் மேலும் இன்சுவை பயப்பன. உதாரணத்திற்கு ஓரிரு பாடல்களை எடுத்தாழுகின்றோம்.

1. பொய்ம்மையா மூலகின்மாயப்

பொங்கிரு ளகலவன்னோர்

தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ்

சமயதா ரகைமழுங்க

வெம்மையா ஞுடையான்ப

ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்

செம்மையாய் மலரஞான

தினகர ருதயஞ் செய்தார்.

2. எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ்

செமுத்தையு முன்றத் த வேண்டி

யவத்தொழி லகந்றி யானுஞ்

சிவத்தைமுன் னாக மாறித்

தவப்பெரு வழிவங் கொண்டார்

தண்டமிழ் பாடு மன்பர்

செவிப்புலன் வழியே சிந்தை

யுறத்திறா வாய்ம ஸர்ந்தார்.

3. அங்கிளர் மதுரையம் பதியி ஸாவணித்

திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி

லெங்கணு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரி சமுகம் வந்தவால்.

4. இரும்பசி யுடையே னன்னே
யினியபிட் டனிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே
கோலஸறை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே லிட்ட
பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வர்
யென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

5. இடம்படு முடம்பின் மூலத்
தெழுந்தநற் சுமுனை நாடு
யுடன்கிள ரொளியே யாகி
யோளியிலற் செழுத்து மொன்றாய்
நெடுங்குழ லோசை யாகி
நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று
மாடுமெம் பலம தாகும்.

6. ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரநிவ ரென்றார்.

7. செய்காட்டுங் கழுகடவித்
தில்லையுளார் பொருள் கேட்கக்
கைகாட்டித் தம்முருவங்
காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவுப்
பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே
மேவியநீ ராக்கினார்.

திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் அடிகளாருடைய வரலாற்றுச் செய்திகள் பலப்பல திருவாசகத்தேனில் நிறையக் காணப்படுவன். வாசகத்தில் காணப்படுவனவாயின் அது வாதவூரருடைய வாக்கே அன்றோ? அது திருவாதவூரடிகள் புராணம் கற்பனையோ புனைந்துரையோ அன்று என்பதை உறுதிப்படுத்தும் உதாரணத்திற்காக ஒருசில உண்மைகளைத் திருவாசகத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

1. விலங்கு மனத்தால் விமலா வனக்குக் கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞாரு நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே.
2. கடையவ னேணைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட விடையவனே.
3. கருடக் கொடியேன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடியென்னும் பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
4. கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
5. நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனை
6.முவா முதலாய் நின்ற முதல்வா முன்னே யெனையாண்ட பார்ப்பானே - - -
7. “வம்பனேன் றன்னை யாண்டமா மணியே -
8. பிட்டு நேர்பட மண்ச மந்த பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே -
9. வம்ப னாய்த்திரி வேனைவா வென்று வல்வி னெப்பகை மாய்த்திடும் -
10. நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்துப் பெரிய தென்னை மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்
11. சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட அத்தன் -

அருமையும் இனிமையும் பெருமையும் எளிமையும் உடைய திருவாதவூரடிகள் புராணத்திற்கு உரை காண்டல் அரியது என்றோ அல்லது எளியது என்றோ எவரும் முன்வந்தில்லோ.

பொழிப்புரை, இலக்கணக் குறிப்பு, விளக்க உரையோடு பொருந்திய உரையை வரைந்தவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தென்மராட்சிப் பிரிவில் மட்டுவில் என்னும் ஊரைப் பிழப்பிடமாகக் கொண்ட ம. க. வேந்பிள்ளை உபாத்தியாயராவார்.

உபாத்தியாயருடைய விருத்தியுரைப் பாராட்டி நல்லூர் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் புலோலி வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் புலோலி நகர் அரு. சோமசுந்தரப்புலவர் உரத்தூர் கோ. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை போன்ற கல்விமாண்கள் சிறப்புப் பாயிரம் செய்துள்ளார்கள். அவ்வரை போன்ற உரை இதுவரை வெளிவந்தில் எனக் கற்றுத்துறை போகிய நற்றவ மாந்தர் நவிலவர். அவ்வரையை மீண்டும் அச்சுவாகனம் ஏற்றிச் சைவ உலகிற்கு உபகரித்தல் தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் ஆற்றும் அருந்தொண்டாகும்.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் திருவாதவூரடிகள் புராணத்திற்குச் சுருக்கமான உரை வரைந்தார் என்பது சரசாலை ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களுடைய திருவாதவூரடிகள் புராணப் பதிப்புரையால் அறிய முடிகின்றது.

திருவாதவூரடிகள் புராணத்திற்கு நல்லுரையின் அவசியத்தை நன்குணர்ந்த தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்புதிப்புக் கழகத்தார் வித்துவான் பேராசிரியர் பெருநாவலர் திருமிகு பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியார் அவர்களைக் கொண்டு பொழிப்புரையும் இலக்கணக் குறிப்பும் விளக்கமும் கொண்ட ஒரு புத்துரையை புதுக்கி வெளியிட்டுள்ளார்.

(1957)

புதல மாதும் வாழ்க

பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க

வேதவா கமமும் வாழ்க

வேந்தர்சௌங் கோலும் வாழ்க

தீதீலைந் தெழுத்து நீருஞ்

சீவனாடி யாரும் வாழ்க

வாதவு ரிறைபு ராணம்

படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க

வாழ்க வாதவூர் நாமம்

வளர்க் வளமிகு பத்தர்கள்.

தன்னிர் பட்ட மாடு ?

அருட்சோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பு மிக்க சிறுவர் சிறுமியரே!

இன்று ஒரு வேடிக்கையான கதை கேட்கிறீர்களா? தென்னாலிராமனைப் பற்றித் தெரியுமில்லையா? இப்போ மரியாதை இராமன் பற்றிச் சொல்கிறேன். மரியாதை இராமன் புகழ் பூத்த ஒரு நீதிபதி. பத்து வயதிலேயே ஒரு நாட்டின் தலைமை நீதிபதி பதவியைப் பெற்றவர். நூட்பமான விவேகி. அற்புதமான புலனாய்வாளர். குறிப்பறிவதில் நிபுணர்.

ஒருமுறை இந்த நீதிபதியிடம் ஒரு வழக்கு வந்தது. பத்துப்பன்னிரண்டு பசுமாடு வளர்த்துப் பால் வியாபாரம் செய்த பொன்னம்மா என்ற பெண்மீது இரண்டு மூன்று பசு வளர்க்கும் செல்லம்மா என்னும் பெண் வழக்குத் தொடுத்தாள்.

பொன்னம்மா தன்னிடம் இரண்டு மாதங்களின் முன் வந்த கோயில் திருவிழாக்காலத்தில் இரண்டு படி நெய் வாங்கினாள் என்றும், அதைத் திருப்பித் தரவுமில்லை, உரிய விலை தரவுமில்லை. கேட்டால் அடிக்க வருகிறாள் என்றும் செல்லம்மா கூறினாள்.

நீதிபதி மரியாதை இராமன் பொன்னம்மாவைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார்.

பொன்னம்மா பெரிதாக அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்தாள். “ஜயா! நீதிபதியவர்களே, நான் பன்னிரண்டு பசுமாடு வளர்க்கிறேன். என் வீட்டில் பாலுக்கும், மோருக்கும், தயிருக்கும், நெய்க்கும் பஞ்சமே இல்லை. பாலும் நெய்யும் எனக்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு! செல்லம்மா இரண்டு பசு வைத்திருக்கிறாள். இவளிடம் நெய் வாங்கவேண்டுமா நான்? நாலுபேரை விசாரித்துப் பாருங்கள். இவளுக்கு என்மேல் நெடுகவும் பொறாமை. அதனாலே நெடுகவும் என்னோடு சண்டை. இப்போ அநியாயமாக என்மேல் பொய் வழக்கு பேர்ட்டு இருக்கிறாள். இது அநியாயம்! நீங்கள் யாரையும் விசாரித்து நீதி சொல்லுங்கள்!” என்று பொழிந்து தள்ளினாள்.

செல்லம்மாவோ, “ஜயா!” இரண்டு மாசத்துக்கு முந்தி “வீட்டிலே விஷேசம். இப்போ பார்த்து நெய் தட்டுப்பாடு. இரண்டு படி நெய்தா திருப்பித் தருவேன் என்று இந்த அம்மா என்னிடம் இரண்டுபடி நெய் இரவல் வாங்கினா. பிறகு திருப்பித் தரவே இல்லை. இப்போ கேட்க நெய்யே வாங்கவில்லை என்று சாதிக்கிறா. அடிக்கவும் வருகிறா நான் ஏழை எனக்கு நீதி வழங்குங்கள்” என்று அழுதாள்.

நீதிபதி வழக்கை அடுத்த வெள்ளிக்கிழமைக்கு ஒத்திவைத்தார். இருவரையும் அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை பத்து மணிக்கு வரச் சொன்னார்.

அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை காலை நீதிமன்ற ஊழியர் இருவரை அழைத்த நீதிபதி, நீதிமன்ற வாசற் பகுதியில் உள்ள புற்களைச் செதுக்கி, வாசலுக்கு நல்ல மண்போட்டு நன்றாகத் தண்ணீர் தெளிக்கச் சொன்னார்.

பத்து மணி ஆயிற்று. செல்லம்மா நேரத்துடன் நீதிமன்றுக்கு வந்தாள்.

“அம்மா! கால்கழுவி விட்டு வாருங்கள்!” என ஊழியர் ஒரு செம்பு தண்ணீரைக் கொடுத்தார். அவள் மிகக்கவனமாக நடந்து வந்தபடியால் காலில் அதிகம் சேறு இருக்கவில்லை. என்றாலும், நல்ல கவனத்துடன் சிறுபகுதி தண்ணீரில் அவள் தன் கால்களை வடிவாகக் கழுவிவிட்டு, முக்கால் செம்புத் தண்ணீரை மீதிவைத்துவிட்டு உள்ளே வந்தாள். சற்று நேரத்தில் பொன்னம்மா வந்தாள். அவசர நடையில் கால் முழுவதும் சேறு பூசி வந்த அவளுக்கும் ஒரு செம்பு தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். அவள் அவசரத்தில் அதைத் தலைகீழாய்க் கவித்தாள். சேறு போகவில்லை. மற்றுச் செம்புத் தண்ணீரையும் காலில் ஊற்றினாள். நன்றாகக் கழுவப்படாத கால்களுடனே வேகமாக உள்ளே வந்த அவளை நன்கு கவனித்த நீதிபதி மரியாதை இராமன் “அம்மா! நீ செல்லம்மாவிடம் நெய் வாங்கியது உண்மை தகுந்த சாட்சிகளிடம் விஶாரித்து அறிந்து விட்டேன். நீ உண்மையை ஒப்புக்கொள்! பொய் பேசினால் பெரிய தண்டனை கிடைக்கும்” என்று கடுமையான குரலில் கூறினான். பொன்னம்மா பயந்தாள். உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாள். நான் செல்லம்மாவிடம் நெய் வாங்கியது உண்மை. அவளை வெருட்டியதும் உண்மை இனி அப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என மன்னிப்புக் கேட்டாள்.

“எந்தப் பொருளையும் ஊதாரித் தனமாகச் செலவிடுவதால், எவ்வளவு பொருளுடைமை இருந்தாலும் அதனால் பயனில்லாமல் போய்விடும்” என்று அறிவுரை கூறிய நீதிபதி பொன்னம்மாவுக்குத் தகுந்த தண்டனை வழங்கினார்.

குரியனே

வானத்தில் விளக்கே குரியனே
வையகம் எங்கும் ஓளிதருவாயே
இருளைப் போக்கி வருவாயே
வெளிச்சம் எங்கும் தருவாயே

கோடைகாலம் வந்ததுமே
கொழுத்தும் வெயிலை தருவாயே
மாரி காலம் வந்ததுமே
மறைந்து மறைந்து வருவாயே
நீரை ஆவியாக மாற்றியே
கார்மேகம் போல ஆக்கியே
மழையாக எங்கும் தருவாயே
இறைவனாக வணங்கும் குரியனே.

ஆக்கம்: கிருஸ்னசாமி கல்தனி
யா/மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி

கந்தபுராண சிறுவர் அழுதம்

- மாதாஜி

30. குரபன்மனின் கொடுங்கோல் ஆடசி

குரன் அரசுக் கட்டில் ஏற்முன் திக் விசயம் செய்ய விரும்பினான். சிவபெருமான் அளித்த இந்திர விமானம் நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்தை அடையும் ஆகையால் குரபன்மன் தனது சேனைகளுடன் திக்விசயம் செய்யத் தொடங்கினான். முதலில் குபேரனுடைய அழகாபுரிக்குச் சென்றான். அசர்சேனை வருவதையறிந்த குபேரன் குரபன்மனிடம் தஞ்சம் புகுந்தான்; நான் உன் அடியவன் என்று கூறித் தப்பித்துக் கொண்டான். அசர் சேனைகள் அழகாபுரிக்குள் சென்றனர். அழகாபுரியில் உள்ள செல்வங்களைச் சூறையாடினர். இதனால் அழகாபுரி பொலிவிழுந்து காணப்பட்டது.

பின்னர் குரசேனைகள் இந்திரலோகம் சென்றனர். குரனின் வருகை கண்ட இந்திரன் இந்திராணியுடன் ஓழிந்து கொண்டான். குரன் சினந்து அமர உலகை எரித்து விட்டான். பின்னர் அக்கினி உலகம் சென்றான். அக்கினி தாரகாகுரனுடன் போராடி அடிமைப்பட்டு உயிர்ப்பிச்சை கேட்டு மீண்டான். அசர்சேனைகள் அக்கினி உலகத்தின் செல்வங்களையும் சூறையாடினர். பின்னர் குரன் சேனைகளுடன் திருக்கலைய மலையை அடைந்தான். சிவபெருமானை அடைந்து, அருள் பெற்றான்.

எம்பெருமானை வணங்கினான். தாரகன் வைகுண்டம் சென்றான். திருமாலுடன் போர் தொடுத்து வெற்றி கொண்டான். பின்னர் இந்திரலோகம் சென்றான் இந்திரனும் இந்திராணியும் குரனுக்குப் பயந்து மறைந்தனர். தேவர்கள் தலைவனில்லாது குரபன்மனுக்கு அடிமையாகினார்கள். இவ்வாறு எல்லா உலகங்களையும் போர் செய்து குரன் அடக்கி விட்டுப் பூலோகம் வந்தான்.

மண்ணுலக வேதியின் வேள்வியில் ஆகுதியால் தேவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இனி மண்ணுலகும் அசரரின் கொடுமையால் மறையவர்களின் வேள்வியில் ஆகுதி இல்லாமற் போனால் ஆகுதியும் இல்லாமல் போய்விடுமேயென திருமால் முதலிய தேவர்கள் எல்லாரும் குரபன்மனிடம் வந்தார்கள்.

தேவர்களுடன் பதினொரு கோடி உருத்திரர்கள் வந்தார்கள். எல்லாருமாகச் சூரனே கடவுளைன்று வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். குரன், பதினொரு கோடி உருத்திரர்களைப் பார்த்து “இவர்கள் யாவரும் சிவபெருமானைப் போலக் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் யார்? எனக் கூறுவங்கள் எனப் பணித்தான்.

அப்போது திருமால் சூரபன்மனை நோக்கி, அரசே, முன்னொரு காலத்தில் பிரமன், தானே முதற் கடவுளென்று சிவபெருமானை மறந்தான். அண்ட சராசரங்களின் வளர்ச்சி நின்று விட்டது. இதனால் இதற்குக் காரண கார்த்தா யாரென்பதை நினைந்தான். அப்போதும் சிவபெருமானின் திருவருளை நினையாது படைத்தற் தொழிலைத் தொடங்கினான். அது கைகூடிவராது போகவே எல்லாம் சிவனின் சோதனை எனப்பிரம்மன் சிவனை நோக்கிக் கடுந்தவம் செய்தான். நெடுங்காலம் கடுந்தவம் செய்தான். சிவன் காட்சி தரவில்லை. அதனால் கண்ணீர் விட்டு அழுதான். கண்ணீர்த் துளிகள் பேய்களாயின. பிரமன் பயந்தான். மயங்கி வீழ்ந்தான். சிவபெருமான் தோன்றி மகனே! வருந்தாதே நீ முதற் கடவுளெனச் செருக்கடைந்து என்னை நினையாது படைத்தல் தொழில் செய்தாய், அது நிறைவேறவில்லை. விரைவில் உன் படைப்புத் தொழில் நிறைவேற உருத்திரர்களை அனுப்புவோமென அருளினார். அதன் பின் பிரமனின் படைப்பு தொழிலிற்குப் பேருதவியாக பிரமனின் நெற்றியில் இருந்து பதினொரு உருத்திரர்கள் தோன்றினார்கள்.

“நீங்கள் என் நெற்றியில் தோன்றக் காரணம் யாது? எனப் பிரமன் உருத்திரர்களைக் கேட்டபோது உருத்திரர்கள் உன்னுடைய படைப்புத் தொழிலைச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென, சிவபெருமான் அனுப்பியதாகக் கூறினார்கள். பிரமன் சந்தோஷப்பட்டான். உருத்திரர்கள் தங்களைப்போல பலகோடி உருத்திரர்களைப் படைத்தார்கள். பிரமன் அவ்வளவில் அவர்களின் படைப்புத் தொழிலை நிறுத்தித் தான் மீண்டும் படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டான். கோடிக்கணக்கான உருத்திரர்களும் தேவர்களுடன் சேர்ந்தார்களெனத் திருமால் கூறிமுடித்தார்.

சிவபெருமானை நீக்கித் தக்கன் தவம் செய்த காலத்தில் சிவனுக்கு மாறாக தக்கன் வேள்வியில் கலந்து கொண்ட சிவத்துரோக பாவத்தால் தமக்கு விளையப்போகும் இடர்பாடுகளை நினைந்து வருந்தியவர்களாய்த் திருமாலும் தேவர்களும் கவலையுடன் தத்தம் உலகங்கட்டுச் சென்றனர்.

சூரபன்மனின் ஆணைப்படி தேவதச்சன் சூரபன்மனின் அரண் மனையை வீரமகேந்திரபுரியில் அமைத்தான். வீரமகேந்திரபுரத்தின் எட்டுத்திசைகளிலும் ஏமபுரம், இமயபுரம், இலங்கைபுரம், நீலபுரம், சுவேதபுரம், அவுணர் புரம், வாமபுரம், வதுமபுரம், என்னும் எட்டு நகரங்களையும் அழுகுபெற அமைத்தான்.

சூரபன்மனின் கட்டளைப்படி தேவதச்சன் சிங்கமாகுரனுக்காக வடகடலில் “ஆகரம்” என்னும் நகரத்தை உண்டாக்கினான். நாவலந்தீவில் ஏமகூட மலைக்கு ஒரு புறத்தில் தாரகனுக்காக உண்டாக்கினான். அவன் சேனைகள் தங்குவதற்கென கடல் தோறும் தீவுகள் தோறும் பல நகரங்களை அமைத்து விட்டு இச்செய்தியை சூரபன்மனுக்கு தேவதச்சன் தெரிவித்தான். சூரபன்மன் முதலாக அகரப்படைகள் நல்ல நாளில் வீரமகேந்தபுரியில் குடிபுகுந்தார்கள்.சகல அரச மரியாதையுடன் சூரபன்மன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க தேவர்கள் அனைவரும் சூரபன்மனின் அடிமைகளாகிக் குற்றேவல்கள் செய்தார்கள்.

31. வில்வலன் வாதாவி

ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறிய குரனுக்கு அதிகாரம் தலைக்கேறியது. பாவம் பழிக்கு அஞ்சாமல் ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்கினான். உலகையெல்லாம் ஆட்சி செய்கின்ற திருமாலைத் தான் நினைத்த மாத்திரத்தில் வரவேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டான். பிரமனை நோக்கி நீயும் உன் புத்திரரும் என்னிடம் வந்து எப்போதும் பஞ்சாங்கம் பார்க்க வேண்டுமென்றான். குரியனை நோக்கி எமது நாட்டில் எப்போதும் சூழல்லாது உதிக்க வேண்டுமென்றான். சந்திரனை அழைத்து நீ இனிமேல் தேய்தல் கூடாதெனச் சட்டம் விதித்தான். அக்கினி பகவானை அழைத்து எமது இனத்தைச் சுடக்கூடாது என்றான். இயமனை அழைத்து எமது இனத்தவரின் உயிர்களை எடுக்கக்கூடாது அதாவது கொல்லுதல் கூடாது என்றான்.

வாயுவை அழைத்து, என் நகரத்தில் புமுதியை நீக்கிச் சுத்தம் செய். வருணன் (மழை) வாயு (காற்று) சுத்தம் செய்த இடங்களை எல்லாம் பன்னீ, பச்சைக் காப்பூரம், சந்தனம், கல்தூரி முதலியவற்றைக் தெளிக்க வேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டான். தேவர்களை நாம் கட்டளையிடும் போதெல்லாம் நல்ல பெரிய மீன்களைப்பிடித்து எம் இனத்தவர்களின் வீடுகள் தோறும் கொடுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறினான். தேவர்கள் தக்கன் சிவத்துரோகம் செய்து யாகம் செய்தபோது தாம் கலந்து கொண்ட தலைவிதியை நொந்து குரபன்மன் மற்றும் அசர்களுக்குப் பயந்து அடிமைகளாய் வாழ்ந்தார்கள்.

குரபன்மன் தேவதச்சனின் மகளாகிய பதுமகோமளையை தேவர்கள், சித்தாகள், முனிவர்கள் குழுத் திருமணம் செய்தான். அவனுக்கு மகன் ஒருவன் பிறந்தான். ஒருநாள் அக்குழந்தை தொட்டிலில் நித்திரை கொள்ளும் போது, குரியனின் கதிர் அவனைச் சுட்டது. உடனே குழந்தை ஆகாயத்தில் பாய்ந்து குரியனைப் பிடித்து வந்து தொட்டில் காலில் கட்டினான். உலகம் எங்கும் இருண்டு காணப்பட்டது. இதனை உணர்ந்த பிரமன், குரபன்மனின் குழந்தையிடம் தன் பிரமஸ்திரத்தைக் கொடுத்து குரியனை விடுதலை செய்தான். குரியனைச் சிறை செய்தமையால் அவனுக்குப் பானுகோபன் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது.

குரனுக்கு அசமுகி, துன்முகி, என்ற இரு தங்கைமார் உண்டு. அசமுகி திருமணமாகாதவள். கற்பு நெறி அவளிடம் துளிகூடக் கிடையாது விரும்பிய ஆடவர்களை வலிந்து திருமணம் செய்யும் பண்பு படைத்தவள்.

அசமுகி எப்போதும் அடர்ந்த காட்டில் உயிர்களைக் கொன்று உண்பவள். ஒரு நாள்கூலுவழியே தூருவாச முனிவர் வந்தார். அசமுகி, தூருவாச முனிவரை மனக்க விரும்பினாள். தூருவாச முனிவர் அதனை விரும்பவில்லை. அதனால் கோபம் தலைக்கேறியது அசமுகிக்கு. வன்கண்மையாக முனிவருடன் கூடி வாதாவி வில்வலனைப் பெற்றாள். பின்னைகள் தந்தையாகிய தூருவாச முனிவரை நோக்கி,

அவருடைய தவத்தைத் தங்கட்டுத் தரும்படி கேட்டார்கள். “நான் அரிதிற் பெற்ற தவத்தைத் தரமுடியாதென” முனிவர் மறுத்தார். புதல்வர்கட்டுக் கோபம் தலைக்கேறியது. முனிவரைக் கொல்ல முயன்றார்கள். இதனைக் கண்ட முனிவர் சினந்து நீங்கள் நாள்தோறும் முனிவர்களைக் கொன்று உண்பீகள். ஒரு நாளைக்கு அகத்திய முனிவரால் அழிந்து போவீர்கள் என்று சாபம் கொடுத்து விட்டு மறைந்து போனார்.

வில்வலனும் வாதாவியும் அக்கினியில் இருந்து கடுந்தவம் செய்தார்கள். பின்னர் வில்வலன் தம்பி வாதாவியை வெட்டி அக்கினியிற் போட்டான். பிரமன் காட்சி தந்தார். தனது தம்பி வாதாவியை எழுப்பித் தரும்படி பக்தியுடன் பிரமனை வேண்டினான். “வாதாவியே வெளியே வருக வென்றான்” பிரமா, வாதாவி வெளியே வந்தான். இவ்வாறு வாதாவி ஆட்டுக்கடாவாகி இறந்து பிழைக்க வேண்டுமென வில்வலன் பிரமனிடம் வரம் கேட்டான் அவ்வாறாகட்டுமென பிரமன் அருள்புரிந்தான்.

அதன் பின்னர் காட்டுவழியே வரும் முனிவர்களை வில்வலன் வலிந்து விருந்துக்கு அழைப்பான். வாதவியை ஆட்டுக்கடாவாக்கி இறைச்சிக் கறிசமைத்து முனிவர்களுக்கு விருந்தளிப்பான். முனிவர் உணவு உண்டு முடித்ததும் வில்வலன் வாதாவி தம்பியென்று அழைப்பான். வாதாவி முனிவரின் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வருவான். முனிவர் இறந்து விடுவார். இருவரும் சந்தோஷமாக முனிவரின் நரமாமிசத்தை உண்டு மகிழ்வார்கள். இவ்வாறு பல காலமாக வாதாவி வில்வலனின் கொடுமை நடந்து வந்தது.

ஒரு நாள் அகத்தியர் காட்டு வழியே வந்தார். அப்போது வில்வலன் அகத்தியரை அன்புடன் விருந்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். வாதாவியை ஆட்டுக்கடாவாக்கினான். அதனை வெட்டி இறைச்சிக் கறியாக்கி அகத்தியருக்கு விருந்தளித்தான். பின்னர் வாதாவி தம்பி வெளியே வாவென வில்வலன் கூப்பிட்டான் திரிகாலமும் உணரும் அகத்தியருக்கு வில்வலனுடைய சூழ்ச்சி தெரிந்தது. வயிற்றைத் தடவினார். வாதாவி அப்படியே சீரணமாகி விட்டான். தம்பி இறந்து விட்டான் என்ற செய்தியை அறிந்த வில்வலன் முனிவரோடு பேர் செய்து தோற்று ஓடி விட்டான்.

நேர்த்தி செய்திடுவேன்

அடியெடுத்துக் கொடுத்து நின்

அருளொளியூடே கவிபுனைந்தேத்த

கழிந்துயர் ஓட கருணை மழை

பொழியு மெம் அன்னையே!

விடிவுதரு இலக்குமிக் கடாட்சத்

தையு மெனக் கருள்வாய்

மடிப்பிச்சையேற்று மன்றாடி

நேர்த்தி செய்திடுவேன் ஸ்ரீ தூர்க்கா!

இராமஜெயபாலன், கொக்குவில்.

சிவராத் தீரிகண்டு சிந்தைமகிழ் வோம்

எந்தைசிவ மந்திரத்தைப் பாடிமகிழ்வோம்
எந்தூயரம் யாவும்கெட வந்தனைசெய்வோம்
கந்தன்குரு நாதன்சீடன் என்றொளிசெய்யும்
கங்காதரன் ஒளிவடிவாம் கொண்டதினமே.

ஆணவமே எமையழிக்கும் பாதகம்செய்யும்
அரியவழி சிந்தையிலே துயரைவிதைக்கும்
கண்த்தினிலே எமைமறைக்கும் காரியம்செய்யும்
கண்ணனையும் பிரமனையும் கலிபேறவைக்கும்.

சிந்தையினில் நானென்னுமோர் நிலையினைச் சேர்க்கும்
சீற்றுமிகு கொண்டுமூயார் போர்வெறியூட்டும்
இந்தநிலை கண்டுதிரு மாலோடுஅயனும்
அமர்பொருத நின்றநிலை காட்டும்தினமே.

சுந்தரநல் நாதன்சிவன் துதியினைப்பாடி
துதிப்பவர்கள் வாழ்விலொளி கண்டுமகிழ்
செந்துவர்நல் வாடிமையாள் பங்கனுமின்று
செழுஞ்சுடரின் வடிவழகு கொண்டதினமே.

இருவிழியும் இமைகளையே நாடமறந்து
இசையுடனே பாடும்தமிழ் வேதமொழியும்
பருகிடவே பண்புநலம் இன்பம்சுரக்கும்
பக்தர்விழி இமைகளையே நாடமறக்கும்.

சுன்னனநகர் வாழ்வரத பண்டிதர்பாடும்
சுவைகள்நிறை சிவராத்திரி புராணமகிழை
இன்சுவையை நாம்பருகிப் பாடிமகிழி
இருவினையும் எம்மைவிட்டே ஓடிமறையும்.

சந்தமுறு இராத்திரியில் சக்திசிவனை
சஞ்சலங்கள் நீக்கிநலம் காட்டுமிறையை
வந்தவினை மாற்றும்மருந் தாகிவளரும்
வானவனை போற்றித்துதி பாடுமனமே.

சைவநெறி உய்யவழி காட்டிமகிழும்
சாந்தமலர்ப் புன்னகையே சிந்தியொளிர
மைவளரும் கண்ணுமையாள் நாதனைப்போற்றி
மலரும்சிவ ராத்திரியில் பாடிமகிழ்வோம். கவியாக்கம்.

இளங்கவி பாரதிபாலன்
சு. குகதேவன், தெல்லிப்பழை.

கோயில் பூஷைகள்

கோயில்

‘கோயில்’ என்பதற்கும் ‘ஆலயம்’ என்பதற்கும் நுண்ணிய வேறுபாடு உள்ளது. கோயில் என்பது கோ+ இல் என பிரியும். கோ - இறைவன்; இல் (இல்லம்) குடியிருக்கின்ற இடம். இறைவன் குடியிருக்கின்ற இடமாகிய கருப்பக்கிரகத்தை கோயில் என்றனர்.

ஆலயம்

ஆலயம் என்பது ஆ + உயிர்கள். லயம் - லயித்தல். உயிர்களாகிய மக்கள் கண்டு இன்புற்று அதில் லயிக்கின்ற இடம். அதாவது கருப்பக்கிரகம், பிரகாரங்கள், பிற்பெத்தியங்கள், கோபுரங்கள் இருக்கின்ற முழுவதையும் ஆலயம் என்பர் ஆன்றோர்.

திருமூலர் வாக்கு

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்” என்பது திருமூலர் வாக்கு. உடம்பாகிய ஆலயத்திற்குள் உள்ளமாகிய கோயில் உள்ளது என்று கூறுகிறார். ஆக, ஆலயத்திற்குள் கோயில் உள்ளது என்பது பெறப்படுகிறது. மிகப்பழங்காலத்தில் தமிழகத்தில் கோயில்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆலயங்கள் பின்னரே எழுந்தன என்பது சரித்திர உண்மை.

கோயில்ல் கிறைவன்

இறைவன் கோயிலில் இருந்து அருள் புரிகின்றான். எங்கும் இருக்கும் இறைவன் கோயில்களில் மட்டும் குடியிருப்பது எவ்வாறு எனில் பூமிக்கடியில் எங்கும் இருக்கின்ற ஊற்றின் வழி வெளிப்படுவது போலவும், பசுவின் உடலில் உள்ள பால் அதன் மடி வழிவருவது போலவும் எங்கும் உள்ள சசன் கோயில்களில் அபக்குவர்களாகிய நமக்காக் இருந்து அருள் புரிகின்றான்.

ஆறுவேளாத் தொழுதல்

ஒரு நாளில் ஆறுமுறை இறைவனைக் கோயில்களில் சென்று தொழுதல் வேண்டும் என்பது சைவ சமய நியதி. கோயில்களில் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுவது இதற்காகத்தான்.

ஆறுபொழுதுகள்

ஒரு நாளினை ஆறாகப் பகுத்தனர் பண்டையோர். வைகறை (2-6), காலை (6-10), நண்பகல் (10-2), எற்பாடு (2-6), மாலை (6-10), யாமம் (10-2) என சிறு பொழுதுகள் ஆறு வகைப்படும். இவ்வாறு அமைந்துள்ள இந்த ஆறு பொழுதுகளிலும் இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

ஆறுகால பூசைகள்

வைகறைப் பொழுதில் உடைக்கால பூசையும், காலைப்பொழுதில் காலைச் சந்தி பூசையும், நண்பகல் பொழுதில் உச்சிக்காலப் பூசையும், எற்பாட்டுப் பொழுதில்

சாயங்கால பூசையும், (எல் + பாடு - சூரியன் மறையும் பொழுது), மாலைப் பொழுதில் இரண்டாம் கால பூசையும், யாமப் பொழுதில் அர்த்தயாமப் பூசையும் கோயில்களில் நடைபெறுகின்றன. இந்த ஆறுகால பூசைகளின்போது கோயில்களுக்குச் சென்று இறைவனைத் தொழுவேண்டும். அவ்வாறு அந்தந்த காலங்களில் கோயில்களுக்குப் போக முடியாத பினியுடையோரும் முதியவர்களும், பெண்டிரும் வீட்டிலிருந்தபடியே கோயில் இருக்கும் திசை நோக்கித் தொழுதனா. கோயில் மணி ஒலியை ஊர் முழுதாம் கேட்குமாறு உயர்த்தில் வைத்து மக்கள் அனைவரையும் இறைத் தொழுதலில் ஈடுபோடுத்தினர் நம் முன்னோர்கள்.

முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீஸ்குள வாரிவளம் குன்றும்
கன்னம் களவு மிகுத்திடும் காசீனி
என்னருள் நந்தி எடுத்துரைத் தானே. (518)

என்பது திருமந்திரம். இதன்பொருள் - முதல்வனாகிய சிவனின் திருக்கோயில்களில் (ஆறு கால) பூசைகளுக்கு இடையூறு ஏதேனும் நேர்ந்தால் நாட்டை ஆள்கின்ற அரசனுக்கு - அரசாங்கத்திற்குத் தீங்கு உண்டாகும். குளங்களில் நீர்வளம் குறையும், வருவாய் குன்றும்; கன்னம், களவுமிகும். குருநாதர் நந்தி கூறியது.

திருமந்திரக் கருத்து

அதனால் நாட்டிலும் வீட்டிலும், மன்னரும், மக்களும், நன்கு வளமுடன் வாழவேண்டுமானால் எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் ஆறுகாலங்களிலும் அபிஷேக ஆராதனைகளுடன் பூசைகள் சிறப்புற நடைபெற வேண்டும் என்பது திருமலர் சிந்தனையாகும்.

பேர் கொண்ட பார்ப்பார்

திருக்கோயில்களில் சிவபெருமானுக்குப் பூசைகள் செய்பவர்கள் பெயரளவில் மட்டும் அந்தணராக இருத்தல் கூடாது. அவர்களுக்கு உள்ள கடமைகளாகிய ஆகம நெறியில் நின்று முப்பொருள் உண்மைகளை முழுதும் உணர்ந்து சமய தீட்சை முதலான சிவதீட்சைகளைப் பெற்று நல் ஒழுக்கத்துடன் இருந்து சிவபெருமானை அர்ச்சித்தல் வேண்டும். பெயரளவில் மட்டும் சிவாச்சாரியர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் அரசர்க்கும் பொல்லாத நோய்கள் வருவதுடன் நாட்டில் பசியும் பஞ்சமும் நிறைந்து தீமைகள் உண்டாகும் என்று திருமலர் கூறுகிறார்.

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமுமாம் என்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே.

நன்றி “திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்”

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

திருவெந்தமுத்து

சைவப்புலவர் ப. ருத்திராதேவி அவர்கள்

சிவசின் னங்களில் ஒன்றாகத் திருவெந்தமுத்துக் காணப்படுகின்றது. எமது சைவசமய பரம் பொருளைக் குறிக்கும் சிவமூலமந்திரமாகிய ‘நமசிவாய’ என்ற மந்திரமே திருவெந்தமுத்து எனப்படும். இத்திருவெந்தமுத்து பதி, பக, பாசம் என்ற முப்பொருளையும் அறிவித்து நிற்கின்றது. இம்மந்திரத்தில் சி - சிவனையும், வ - சக்தியையும், ய - ஆன்மாவையும், ந - திரோதானசக்தியையும், ம - ஆணவத்தையும், குறிக்கின்றது என

“உற்ற குறியீழியும் ஒதுங்கால் பாடைகளில்
சற்றும் பொருள்தான் சலியாது - மற்றதுகேள்
சசனருள் ஆவி ஸிலார் திரோதமலம்
ஆசில் எழுத் தஞ்சின் அடைவாம்”
என்ற உண்மை விளக்கப்பாடல்
குறிப்பிடுகின்றது.

வேதங்களின் நடுநாயகமாக இருப்பது யகூர் வேதமாகும். யகூர் வேதத்தின் நடுவில் இருப்பது சதருத்திரியம் ஆகும். சதருத்திரியத்தின் மையத்தில் இருப்பது சிவமூலமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரமந்திரமாகும். “நமசிவாய ச சிவதராய ச” - அதாவது “மங்களவடிவினரும் தம்மை அடைந் தவர் களையும் சிவமாக்கும் மிகமங்களவடிவினருமாகிய தங்களுக்கு வணக்கம்” எனக் காணப்படும் இவ் வேதவாக்கு சைவத்திற்கு உயிர்நாடியாக விளங்குகின்றது. திருஞானசம்பந்தரும்

“வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே”

எனக் கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

திருவெந்தமுத்து ஜந்து வகைப்படும். அவற்றில் முதலாவது தூலபஞ்சாட்சரம் ஆகும். இது “நமசிவாய” என்ற மந்திரம் ஆகும். இதனை எல்லோரும் ஓதலாம். இது நன்னெறியைக் காட்டும் என்பதை

“நமச்சி வாயவே நான்முங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நான்றி வீச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாதவின் ரேத்துமே
நமச்சி வாயவே நான்னெறி காட்டுமே”

எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்தது சூக்கும் பஞ்சாட்சரம். இது “சிவாயநம்” என்ற மந்திரம் ஆகும். இது முக்திப்பேற்றை விரும்பும் பரிபாக முடையோர் ஓத்தக்கது. இதில் உயிரை உணர்த்தும் யகரம் சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பாசத்தையும் அறியும் நிலையில் சதசத்தாக நடுவில் உள்ளது. இதை “முக்திப் பஞ்சாட்சரம்” எனவும் “ஒருதலை மாணிக்கம்” எனவும் கூறுவார். சிவாயநம் என்று தியானித்திருப்போருக்கு ஒரு நாளும் துன்பமில்லை. விதியை வெல்வதற்கு இதுவே உபாயம் என ஒளவையார் கூறும் பாடல் பின்வருமாறு,

“சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க் கபாய மொருநாளு மல்லை - உபாயம் கிழவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம் விதியே மதியாய் விடும்”

அடுத்தது காரண பஞ்சாட்சரம் ஆகும். இது “சிவாயசிவ” என்ற மந்திரம் ஆகும். இது அதிதீவிர பக்குவிகட்கு நிரீர் வாண தீட்சை செய்து

உபதேசிக்கத்தக்கது. இதை அதிகுக்கும் பஞ்சாட்சரம் எனவும் இருதலை மாணிக்கம் என்றும் கூறுவார். இதனைத் திருமூலரும்

“சீவாய நமவென்று சீத்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே யடிமைய தாக்கிச்
சீவாய சீவ வென்றென்றே சீந்தை
அவாயங் கெடந்த வூன்த மாமே”
என்று பாடுகின்றார்.

நான்காவது மகாகாரண பஞ்சாட்சரம் ஆகும். இது “சிவ” என்ற மந்திரம் ஆகும். சிவ என்று சொன்ன உடனேயே எமது தீவினைகள் அறும் எனவும் சிவகதி அடையலாம் என்றும் திருமந்திரத்திலே பின்வரும் பாடல் மூலம் குறிப்பிடுகின்றார் திருமூலர்.

“சீவசீவ என்கில் தீவினை யாளர்
சீவசீவ என்றிடத் தீவினை மாஞ்ச
சீவசீவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சீவசீவ என்னச் சீவகதி தானே”

ஐந்தாவது மகாமநு பஞ்சாட்சரம் ஆகும். இது; “சி” என்ற மந்திரம் ஆகும். இதனைப் பேசா எழுத்து, பெருவெழுத்து என்றும் குறிப்பிடுவார்.

பரம்பொருளுடைய பஞ்சகிருத்திய வடிவமாக நடராஜவடிவம் விளங்குகின்றது. இறைவன் ஐந்தெழுத்தாலே ஐந்தொழில், திருநடனத் தை ஆற் றுகின் றான். நடராஜமூர்த்தியின் திருவருவில் நகரம் திருவடியாகவும், மகரம் திருவந்தியாகவும் சிகரம் திருத் தோளாகவும் வகரம் திருமுகமாகவும் யகரம் திருமுடியாகவும் விளங்குகின்றது. இது தூலபஞ்சாக்கர நிலை இதனை

“ஆடும் படிகேள்நல் அம்பலத்தான் ஜயனே
நாடுந் திருவடியி வெந்கும் - கூடும்

மகரம் உதரம் வள்தோன் சீகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பா”

என்று உண்மை விளக்கப்பாடல் விளக்குகின்றது.

நடராஜமூர்த்தியின் திருவருவிலே உடுக்கு ஏந்தியகை சிகரமாவும், வீசியகை வகரமாகவும், அபயகரம் யகரமாகவும், அனல் ஏந் தியகை நகரமாகவும், முயலகனை மிதித்தபாதம் மகரமாகவும் விளங்குகின்றது. இது சூக்குமபஞ்சாட்சர நிலை இதனை,

“சேர்க்கும் துடிசீகரம் சீற்கனவா வீக்கரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கிலிறைக்கு
அங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்”

என்று உண்மை விளக்கப் பாடல் விளக்குகின்றது.

தமிழ் வேதமாகப் போற்றப்படும் திருமுறைகளில் ஐந்தெழுத்துப்பற்றிப் பல இடங்களில் பேசப்பட்டுள்ளது. சமயகுரவர்கள் நால் வரும் தமது பாடல்களில் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். திருஞான சம்பந்தர் “துஞ்சலும் துஞ்சலிலாத போழ் தினும்” என்ற பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தையும், “காதலாகி” என்ற நமச்சிவாயப் பதிகத்தையும் பாடியுள்ளார். நாவுக்கரசர் சமணங்கள் கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்டபோது “சொற்றுணை வேதியன்” என்று தொடங்கி “நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே” என்ற நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாட கல் தோணியாக மாறிக் கரை சேர்ந்தார். சுந்தரர் “மற்றுப் பற்றெனக்கு” என்ற நமச் சிவாயப் பதிகத் தில் “நற் றவாவுணை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லு நா, நமச்சிவாயவே” என்று உறுதியுடன் கூறுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகரும் “நமச்சிவாய வாழ்க” என்றே திருவாசகம் பாட ஆரம்பிக்கின்றார். மேலும் “நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன்” என்று புளங்காகிதமடைகின்றார். இவற்றைவிடத்கு குறுநமச்சிவாய தேவர் அருளிய நாறு (100) பாடல்கள் அடங்கிய “நமச்சிவாய மாலை” குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியதாகும். இதில்

“அறைமறை யயனுமாலும்
அமரா முனீவர் தாழும்
முறைமுறை வணங்கி யேத்தும்
முதல்வனே நமச்சிவாய”

என்ற முதலாம் பாடல் தொடங்கி ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் “நமச்சிவாய” எனப் போற்றப்படுகின்றது. இவற்றிலிருந்து ஜந் தெழுத் தின் முக்கியத்துவத்தையும், பெருமையையும் உணரமுடிகின்றது.

இறைவன் உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு அருளிச்செய்துள்ள ஆகமம், வேதம், புராணம் என இவை அனைத்தின் பயனாக உள்ளது திருவைந்தெழுத்து ஆகும். பரமானந்த நிலையைப் போதித்து அதன்கண் சீவன் முத்தர்களை உய்க்கும் தாண்டவத்தைக் குறிப்பதும் திருவைந்தெழுத்தே ஆகும். பரமுத்தி, நிலையைக் காட்டி எய்துவிப்பதும் திருவைந்தெழுத்தே ஆகும் எனத் திருவைந்தெழுத்தின் உணர்வு பற்றிப் பின்வரும் உண்மை விளக்கப்பாடல் கூறுகின்றது.

“அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் அன்னல் அருமறையும் அஞ்செழுத்தே ஆதிபூராணம் அனைத்தும் - அஞ்செழுத்தே ஆனத் தாண்டவமும் ஆறாறுக் கப்பாலம் மோன்ற மாழுக்கி யும்”

திருவைந்தெழுத்தினுள்ளே இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அடங்குகின்றது.

அரன், அரி, அயன், ஆகிய மும் மூர்த்தி களும் ஐந்தெழுத்திலே அடங்குகின்றனர் என்பதை

“ஆனவஞ் செழுத்துளே யண்டமு மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யகாரமு மகாரமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யடங்கலாவ வூற்றே”

என் நே சிவவாக் கியர் பாடல் உள்ளத்துகின்றது.

பஞ் சாட் சரமே சக் தியையும் சிவனையும் காட்டுகின்றதால் அந்தப் பஞ் சாட் சரத் தைப் பேரின் பத் திற்கு வழியாகக் கொண்டு தியானம் செய்து பஞ் சாட் சரத் தை செபித் தால் ஆன்மோதங்கெடும். இதன் பின் இறைவன் வந்து அருள்புரிவான் எனப் பஞ்சாட்சரத்தின் பயனை

“அஞ்செழுத்துமே அம்மை அப்பாத்தமைக் காட்டுவதால் அஞ்செழுத்தை ஆறாகப்பெற்றிந்தே - அஞ்செழுத்தை ஒதப்புக் குள்ள மதியங் கெடிவுமை கோன் கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்”

என்ற திருக் களிற் றுப்படியார் பாடல் விளக்குகின்றது.

பசு ஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் அறிய முடியாத சிவனைப் பதிஞானத்தால் ஆராய்ந்து தெளியும் போது தத்துவங்கள் எல்லாம் கானல் நீர்போலப் பொய்யாகும் என உணர்ந்து அவற்றை விட்டு நீங்க இறைவன் திருவடியில் அமர்தல் அமையும். இக் காட்சி நிலைத் திருக் கத் திருவைந்தெழுத்தை விதிப் படி செபிக்கவேண்டும் என்பதை

“ஊளக்கண் பாசம் உணராப் பதியை ஞானக் கண்ணிற் சிந்தை நாடி உராத்துணைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத் தண்ணிழ லாம்பதி விதினண்ணும் அஞ்செழுத்தே”

என்ற சிவஞானபோதச் சுத் திரம் உணர்த்துகின்றது. இதனையே

“ஒசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்க உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பான் ஊனமெலாம் ஓட்”

என்ற சிவஞான சித்தியார் பாடலும் குறிப்பிடுகின்றது.

பஞ்சாட்சரமே வேதங்கள், பஞ்சாட்சரமே ஆகமங்கள், பஞ்சாட்சரமே புராணங்கள், பஞ்சாட்சரமே அருவம் உருவம் அருவருவம் என்றும் திருமேனிகள் பஞ்சாட்சரமே ஆனந்தநடனம் பஞ்சாட்சரமே மௌனமுத்தியாம். ஆதலின் வேதாகம புராணாதிகங்கள் ஒன்றேனும் அறியா தவராயினும், நோயாளி மருந்துண்ணங்கு அவபத்தியங்களை நீக்குமாறு போல, பொய், கொலை, களவு, காமம், கள்ளுண்ணல் முதலிய பாவங்களை நீக்கி கண்களினின்றும் ஆனந்த நீர்பொழியச் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மனத் தில் தியானித் துக் கொண்டு சிவபெருமான் ஆண்டவன், தான் அடிமையென்னும் சிந்தையோடு ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு செபித்துவரின் அவருள்ளத்திலே சிவபெருமான் “பிரகாசித்து” மும் மலங்களும் நீங்கும் படி ஞானானந்தத்தைப் பிரகாசித்தருளவார். இதனை

“ஏது மொன்று மறிந்தில் ராயினு மோதி யஞ்செழுத் துணர்வார் கட்குப் பேத மின்றி யவரவு ருள்ளத்தே மாதுந் தாழு மகிழ்வர்மாற் பேறரே”

என்ற திருக்குறுந்தொகைப் பாடல் மூலம் விளக்குகின்றார் அப்பா சுவாமிகள். இதனையே

“அருணாலூ மாரணமு மல்லாது மைந்தீன் பொருணா வெரியப் புகீன்”

என்ற திருவருட்பயனும் கூறுகின்றது.

எனவே, திருவைந்தெழுத்து குறிக்கும் பொருள் களையும் திருவைந்தெழுத்தின் வகைகளையும் திருவைந்தெழுத்து பஞ்சகிருத்தியத்தை உணர்த்தும் முறைமையையும் திருமுறைகளில் திருவைந்தெழுத்துக் காணப்படும் தன்மையையும் திருவைந்தெழுத்தின் உணர்வு அதனுள்ளே சகலமும் அடங்கும் முறை திருவைந்தெழுத்தின் பயன் என்பவற்றை நோக்கியுள்ளோம். இதன் மூலம் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பை மேன்மையை, பெருமையை, பயனை உணர்ந்து நாமும் விதிப்படி ஒதியுவடைவோமாக.

தெல்லி நகர்த் தூர்க்கையே

தெல்லிப்பறைப் பதியினிலே தேவிதூர்க்கை இருக்கின்றாள் எப்பகல்ப் பொழுதினிலும் என்னையவள் காக்கின்றாள் கல்விவித்தை தருகின்றாள் கருணைமொழி பக்கின்றாள் பல்விதமாய் அருள்கின்றாள் பாலன் ‘நான்’ தொழுகின்றேன்.

வெல்லினைகள் வேறுப்பாள் வெற்றினனும் பேர்த்தருவாள் எவ்விழும் ஏற்றிந்தும் எந்துப் புமையாவாள் தில்லியத்தின் திருவருளாய்த் திகழ்கின்றாள் வட்டயாழில் எவ்வெவரும் போற்றிடவே ஏழுந்தருளி மகிழ்கின்றாள்.

(தெல்லி)

அண்டமென்று தோன்றியது? ஆயிரம் கருத்துண்டு ஆதியிர் யாதென்றும் ஜயங்கள் பலவுண்டு ஏதுநீர் காலம் இனி எல்லாம் தெளிவாகச் சேதிதெரி செந்தூர்க்கைச் சீரடியைப் பணிமனமே.

(தெல்லி)

ஆவணித் திருவிழாவில் அன்னையை வழிப்பட்டால் அவ்வருடம் முழுவதுமே அமைதியாய் வாழ்ந்திடலாம் தாவணி தரிதாயை அணிசித்தும் யுகம்யாவும் பூமணி புழ்பொலியப் புன்னைகை புரிந்திடுமாம்.

தி. தீவாகரன்

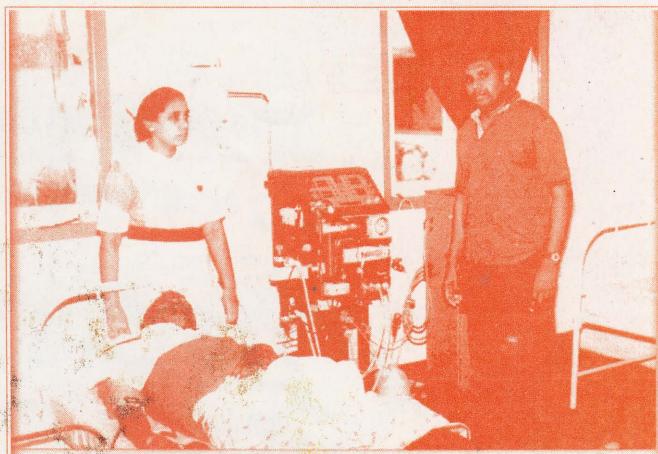
நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள்

- * அதிக வருத்தத்தோடு உன்னைப் பெற்று வளர்த்த பிதா, மாதாக்களை நீ என்ன வருத்தப்பட்டதும், மறந்தும் கைவிடாமலும் அன்போடு காப்பாற்று.
- * உன்னால் உன் தாய் தந்தையருக்குக் கிடைத்த உபசாரமே, அது கண்ட உன் பிள்ளைகளால் உனக்கும் கிடைக்கும்.
- * பிரயோகம் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுவோன் அறிவாகிய உள்ளுடு இன் மையால் மனிதருக்குள்ளே பதார் என்று சொல்லப்படுவான்.
- * பாவம் செய்பவர்களை நன்கு மதிப்பவர்கள் இல்லையாயில், பாவம் செய்பவர்களும் இல்லார், ஆதலால் பாவஞ் செய்பவர்களிலும், அவர்களை நன்கு மதிப்பவர்களே பெரும் பாவிகள்.
- * பிறருடைய இன் சொற்கள் தனக்கு இன்பம் தருதலை அனுபவித்து அறிகின்றவன், அது நிற்க, கடுஞ் சொற்களைப் பிறரிட்டே வழங்குவது என்ன பயன் குறித்து.
- * எவ்வகைப்பட்ட பெரிய நன்றிகளைக் கொன்றவனுக்கும் உய்வு உண்டாம், செய் நன்றியைக் கொன்றவனுக்கு உய்வு இல்லை.
- * பாவம் செய்ய ஏவுகின்றவன், செய்கின்றவனோடு, சமமாகத் தண்டிக்கப்படுவான்.
- * பகைவர், அயலோர், நட்பினர் என்னும் இம் மூவகையோடித்தும் தருமத்தின் வழுவாமல் ஒப்ப நிற்றல் நடுவெநிலைமை எனப்படும்.
- * பொய் சூறலாகிய பாவம் ஓற்றை ஓழிப்பின், அதுவே நெறியாக மற்றப் பாவங்கள் அனைத்தும் தாமே ஓழித்து விடும்.

தொகுப்பு: கி. கூர்க்காம்பிகை மாரிப்பாய்.

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை நவீன இரத்த சுத்தகிரிப்பு இயந்திரம் வழங்கும் வைபவம் 19 - 01 - 2004 அன்று நடைபெற்றது. வைத்தியசாலைப் பணிப்பாளர் திரு.சி.சதுரமுகம், ஆறுதிருமுருகன், அன்னை, நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர் ஆகியோர் நவீன இயந்திரம் அருகே காட்சி தருகிறார்கள்.

இவண்டன் வாழ் இந்துக்களின் சார்பில் திரு.ஆறுதிருமுருகன், திரு.வே.சிவகந்தரும் (இவண்டன்) ஆகியோரின் முயற்சியால் பேரப்பட்ட நவீன இரத்த சுத்தகிரிப்பு இயந்திரம் மூலம் சிறுநீர்க் செயல் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு சிகிச்சை வழங்கப்படும் காட்சி.

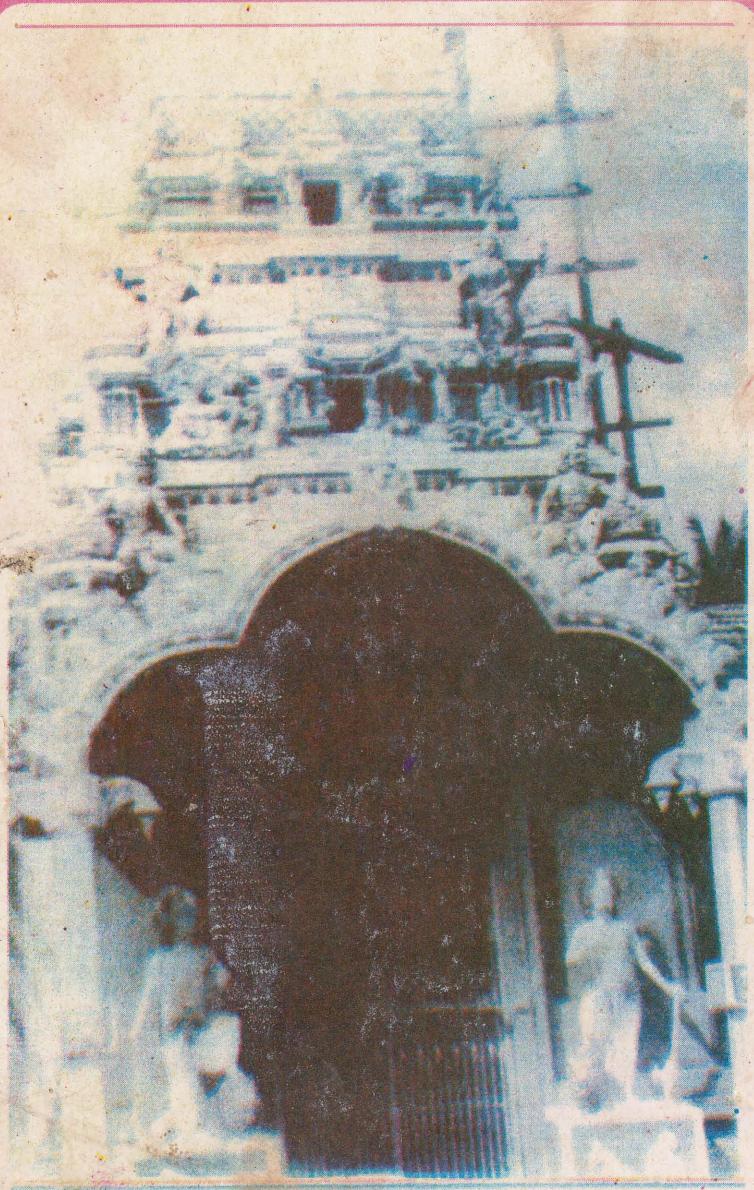
வீரமனிஜயர் நினைவு அர்ப்பணம்

மகாவித்துவான் இனுவில் வீரமனிஜயரின் முதல் மாணவியும் இவண்டன் பாரதீய வித்தியாபவன் விரிவுரையாளருமான திருமதி.சிவசக்தி சிவநேசன் அயரின் திருவருவப்படத்துக்கு நல்லை ஆதீனத்தில் அஞ்சலி செய்யும் காட்சி.

மகாவித்துவான் வீரமனிஜயரின் நினைவு அர்ப்பண வைபவத்தில் கான இசை வித்தகி” திருமதி.சிவசக்தி சிவநேசன் (இவண்டன்) அவர்களின் சிறப்பு இசை நிகழ்ச்சி நடைபெறும் காட்சி.

இன்னும் கந்தகவாமி கோவில்
தென்வாசல் இராஜகோபுர சும்பாபிழேகம்
22-01-2004 அன்று நடைபெற்றது.